

Dziennik Urzędowy

L 314

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

29 listopada 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacja o dacie wejścia w życie Protokołu ustanawiającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Związkiem Komorów 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1222/2011 z dnia 28 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1010/2009 w odniesieniu do mechanizmów administracyjnych uzgodnionych z państwami trzecimi dotyczących świadectw połowowych dla produktów rybołówstwa morskiego 2
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1223/2011 z dnia 28 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1688/2005 w odniesieniu do pobierania próbek ze stad, z których pochodzą jaja, oraz badania mikrobiologicznego takich próbek, a także próbek niektórych mięs przeznaczonych do Finlandii i Szwecji ⁽¹⁾ 12
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1224/2011 z dnia 28 listopada 2011 r. do celów art. 66–73 rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009 ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych 14

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1225/2011 z dnia 28 listopada 2011 r. do celów art. 42–52 oraz art. 57 i 58 rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009 ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych** 20

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1226/2011 z dnia 28 listopada 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ... 29

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Komisji 2011/94/UE z dnia 28 listopada 2011 r. zmieniająca dyrektywę 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie praw jazdy** 31

DECYZJE

- ★ **Decyzja Rady 2011/764/WPZiB z dnia 28 listopada 2011 r. uchylająca decyzję 2011/210/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej służącej wsparciu operacji pomocy humanitarnej w odpowiedzi na sytuację kryzysową w Libii (EUFOR Libya)** 35

2011/765/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 22 listopada 2011 r. w sprawie kryteriów uznawania ośrodków szkoleniowych prowadzących szkolenia zawodowe dla maszynistów, kryteriów uznawania egzaminatorów maszynistów, jak również kryteriów organizowania egzaminów zgodnie z dyrektywą 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 7966) ⁽¹⁾**..... 36

ZALECENIA

2011/766/UE:

- ★ **Zalecenie Komisji z dnia 22 listopada 2011 r. w sprawie procedury uznawania jednostek szkoleniowych i egzaminatorów maszynistów zgodnie z dyrektywą 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾**..... 41

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacja o dacie wejścia w życie Protokołu ustanawiającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Związkiem Komorów

W dniu 16 maja 2011 r. Unia Europejska powiadomiła Związek Komorów o zakończeniu przez Radę – w imieniu Unii Europejskiej – procedur koniecznych do wejścia w życie wyżej wymienionego protokołu podpisanego w Brukseli w dniu 31 grudnia 2010 r.

Również Związek Komorów powiadomił Unię Europejską w dniu 4 listopada 2011 r. o zakończeniu swoich procedur związanych z zawarciem protokołu.

W związku z powyższym protokół, zgodnie z jego art. 14, wszedł w życie w dniu 4 listopada 2011 r.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1222/2011

z dnia 28 listopada 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1010/2009 w odniesieniu do mechanizmów administracyjnych uzgodnionych z państwami trzecimi dotyczących świadectw połowowych dla produktów rybołówstwa morskiego

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 4, art. 14 ust. 3, art. 20 ust. 4 i art. 52,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Mechanizmy administracyjne uzgodnione z państwami trzecimi dotyczące świadectw połowowych dla produktów rybołówstwa wymieniono w załączniku IX do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1010/2009 z dnia 22 października 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 1005/2008⁽²⁾.
- (2) Dnia 4 maja 2011 r. i dnia 21 września 2010 r. uzgodniono z Norwegią i Republiką Południowej Afryki dwa

nowe mechanizmy administracyjne dotyczące świadectw połowowych, oparte na elektrycznych systemach identyfikowalności.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IX do rozporządzenia (WE) nr 1010/2009.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku IX do rozporządzenia (WE) nr 1010/2009 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikami I i II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 280 z 27.10.2009, s. 5.

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku IX do rozporządzenia (WE) nr 1010/2009 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„Sekcja 1**NORWEGIA**

SYSTEM ŚWIADECTW POŁOWOWYCH

Zgodnie z art. 12 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 świadectwo połowowe przewidziane w art. 12 i załączniku II do tego rozporządzenia zostaje zastąpione – w odniesieniu do produktów rybołówstwa pochodzących z połowów dokonanych przez statki rybackie pływające pod banderą Norwegii – przez norweskie świadectwo połowowe bazujące na norweskim systemie ważenia i rejestracji połowów, czyli elektronicznym systemie identyfikowalności, nad którym nadzór sprawują władze norweskie, zapewniającym taki sam poziom kontroli przez właściwe organy, jakiego wymaga system świadectw połowowych Unii Europejskiej.

Wzory norweskich świadectw połowowych, które zastąpią świadectwo połowowe Unii Europejskiej oraz świadectwo powrotnego wywozu, przedstawiono w dodatku I.

Dokumenty, o których mowa w art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, można przekazywać drogą elektroniczną.

Norwegia wymaga świadectw połowowych w odniesieniu do wyładunków i przywozów do Norwegii połowów dokonanych przez statki rybackie pływające pod banderą państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

WZAJEMNA POMOC

W celu usprawnienia wymiany informacji i pomocy pomiędzy odpowiednimi organami w Norwegii i państwach członkowskich Unii Europejskiej, w oparciu o szczegółowe zasady wzajemnej pomocy ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 1010/2009, rozwijana będzie wzajemna pomoc, o której mowa w art. 51 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.

Dodatek I

NORWAY

Catch Certificate

NORWAY

Catch certification scheme for fishery products exported from Norway to the European Community under Article 20 (4) of Council Regulation (EC) No 1005/2008 and Commission Regulation (EC) No 1010/2009 laying down the detailed rules for the implementation of the same Regulation to replace the European Community catch certificate.

1. Document No	Issued and validated electronically by		
Address	Telephone number	Telefax number	

10. Transport details:

Country of exportation	NORWAY	Port / airport / other place of departure		
Vessel name and flag	Flight number/airway bill number	Truck nationality and reg.number	Railway bill number	
	Other transport documents			

3. Description of exported product(s):

Species	Product code	Product CN code (*)	Product weight (**)
			Total product weight (***)

Exporter references: (****)

8. Name and address of exporter	Signature	Date

9. Flag State Authority Validation:

This certificate is issued and validated electronically in accordance with the catch certification scheme for fishery products exported from Norway to the European Community under Article 20 (4) of Council Regulation (EC) No 1005/2008 and Commission Regulation (EC) No 1010/2009 laying down the detailed rules for the implementation of the same Regulation.

Ref: www.catchcertificate.no where the original electronic version may be accessed. Document security code:

(*) If provided by exporter

(**) Net weight kg (estimated if direct landing)

(***) Weight of any part of the consignment stemming from catches made by non-Norwegian vessels is not included, cf. Council Regulation (EC) No 1005/2008, Article 14

(****) If provided by exporter (e.g. invoice number or other info to importer)

Catch certification scheme for fishery products exported from Norway to the European Community under Article 20 (4) of Council Regulation (EC) No 1005/2008 and the Commission Regulation (EC) No 1010/2009 laying down the detailed rules for the implementation of the same Regulation to replace the European Community catch certificate.

1. Document No: NO-999-999999-999999

Fishing vessel and catch details

Fishing vessel name	Registration number	Catch area	Landing date	Sales note number

Catch certification scheme for fishery products exported from Norway to the European Community under Article 20 (4) of Council Regulation (EC) No 1005/2008 and the Commission Regulation (EC) No 1010/2009 laying down the detailed rules for the implementation of the same Regulation to replace the European Community catch certificate.

1. Document No: NO-999-999999-999999

11. Importer declaration: Name and address of importer		Signature	Date	Seal	Product CN code
Documents under Articles 14(1), (2) of Regulation (EC) 1005/2008	References				
12. Import control: Authority		Place	Importation authorised (*)	Importation suspended (*)	Verification requested -date
Customs declaration (if issued)	Number	Date	Place		

EUROPEAN COMMUNITY RE-EXPORT CERTIFICATE

Certificate number		Date	Member State
1. Description of re-exported product:			Weight (kg)
Species	Product code	Balance (kg) (**)	
2. Name of re-exporter	Address	Signature	Date
3. Authority			
Name/Title	Signature	Date	Seal/Stamp
4. Re-export control:			
Place:	Re-export authorized (*)	Verification requested (*)	Re-export declaration number and date

(*) Tick as appropriate

(**) Balance from total quantity declared in the catch certificate

Catch certification scheme for fishery products exported from Norway to the European Community under Article 20 (4) of Council Regulation (EC) No 1005/2008 and the Commission Regulation (EC) No 1010/2009 laying down the detailed rules for the implementation of the same Regulation to replace the European Community catch certificate.

1. Document No: NO-999-999999-999999

List of containers

--	--	--	--	--

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku IX do rozporządzenia (WE) nr 1010/2009 dodaje się sekcję 7 w brzmieniu:

„Sekcja 7**REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI**

SYSTEM ŚWIADECTW POŁOWOWYCH

Zgodnie z art. 12 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 świadectwo połowowe przewidziane w art. 12 i załączniku II do tego rozporządzenia zostaje zastąpione – w odniesieniu do produktów rybołówstwa pochodzących z połowów dokonanych przez statki rybackie pływające pod banderą Republiki Południowej Afryki – przez świadectwa połowowe Republiki Południowej Afryki, czyli elektroniczny system identyfikowalności, nad którym nadzór sprawują władze Republiki Południowej Afryki, zapewniający taki sam poziom kontroli przez właściwe organy, jakiego wymaga system świadectw połowowych Unii Europejskiej.

Wzory świadectw połowowych Republiki Południowej Afryki, które zastąpią świadectwo połowowe Unii Europejskiej oraz świadectwo powrotnego wywozu, przedstawiono w dodatku I.

Dokumenty, o których mowa w art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, można przekazywać drogą elektroniczną.

Dodatek I

EUROPEAN COMMUNITY CATCH CERTIFICATE

Document Number:			Application Number:		
1. VALIDATING AUTHORITY					
Name:		Address:		Telephone:	
Contact: (Name/Title)		Telephone No:	Fax No:	Email Address:	

2. FISHING VESSEL(S)							
Vessel Name	Flag/Home Port/Reg No	Call Sign	IMO/ Loyd's No	Licence No	Valid To	Inmarsat No	Inmarsat Tel No

3. PRODUCT DETAILS						
Vessel Name	HS Tariff Code	Species	Catch Area	Catch Dates	Net Weight (kg)	Verified Net Weight (kg)
				/		N/A
				/		N/A
				/		N/A
				/		N/A
				/		N/A
				/		N/A
Type of processing allowed onboard						

4. REFERENCES OF APPLICABLE CONSERVATION AND MANAGEMENT MEASURES

5. FISHING VESSEL MASTER OR REPRESENTATIVE		
Name:	Signature:	Date:
	Signed electronically in terms of Articles 12(4) and 20(4) of Council Regulation EC 1005/2008	
Telephone No	Fax No	Email Address

6. DECLARATION OF TRANSHIPMENT AT SEA:
Inapplicable under South African Law

7. TRANSHIPMENT AUTHORISATION WITHIN A PORT AREA							
Name	Authority	Signature	Address	Telephone	Port Of Landing	Date Of Landing	Seal (Stamp)
N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

8. EXPORTER DECLARATION			
Name and Address	Signature	Date	Seal (Stamp)

Signed electronically in terms of Articles 12(4) and 20(4) of Council Regulation EC 1005/2008

9. FLAG STATE AUTHORITY VALIDATION

*This certificate is issued and validated electronically in accordance with the catch certificate scheme for fish and fish products exported from the Republic of South Africa to the European Union under Articles 12(4) and 20(4) of Council Regulation EC 1005/2008
Ref:www.catchcertificate.co.za*

10. TRANSPORT DETAILS

Country Of Exportation	Place Of Departure	Date Shipped	Shipped On (Vessel)	Flight / Waybill No	Shipped To	Cont No/Bill of lading	Seal No

11. IMPORTER DECLARATION

Name and Address	Email Address	Signature	Seal

Product CN code

--

Documents (Articles 14(1),(2) of Regulation (EC) No 1005/2008)

--

12. IMPORT CONTROL

Authority	Place	Importation Authorised (*)	Importation Suspended (*)	Verification Requested - Date
Customs Declaration (if issued)	Number	Date	Place	

(*) Tick As Appropriate

EUROPEAN UNION RE-EXPORT CERTIFICATE			
Certificate Number:	Date:	Member State	
1. Description of re-exported product		Weight (kg)	
Species	Product Code	Balance from total quantity declared in the catch certificate.	
2. Name of re-exporter	Address	Signature	Date
3. Authority			
Name/Title	Signature	Date	Seal/Stamp
4. Re-export control			
Place	Re-export authorised (*)	Verification Requested (*)	Re-exported declaration number and date
(*) Tick as Appropriate			

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1223/2011**z dnia 28 listopada 2011 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1688/2005 w odniesieniu do pobierania próbek ze stad, z których pochodzą jaja, oraz badania mikrobiologicznego takich próbek, a także próbek niektórych mięs przeznaczonych do Finlandii i Szwecji****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 ustanawia dla przedsiębiorstw sektora spożywczego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego. W rozporządzeniu tym wprowadzono specjalne gwarancje dotyczące żywności pochodzenia zwierzęcego przeznaczonej do obrotu w Finlandii i Szwecji. Przedsiębiorstwa sektora spożywczego zamierzające wprowadzić jaja do obrotu w tych państwach członkowskich muszą przestrzegać pewnych zasad w odniesieniu do salmonelli.
- (2) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1688/2005 z dnia 14 października 2005 r. wprowadzającym w życie rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do specjalnych gwarancji dotyczących salmonelli związanych z wysyłkami niektórych mięs i jaj do Finlandii i Szwecji⁽²⁾ określono zasady pobierania próbek ze stad, z których pochodzą jaja przeznaczone dla Finlandii lub Szwecji. Uregulowano w nim również mikrobiologiczne metody badania tych próbek, jak również próbek niektórych rodzajów mięsa wołowego, wieprzowego i drobiowego przeznaczonych do tych dwóch państw członkowskich
- (3) W rozporządzeniu (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania Salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność⁽³⁾ ustanowione zostały przepisy mające zapewnić wprowadzenie skutecznych środków w celu zwalczania salmonelli i innych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych. Środki te obejmują minimalne wymagania dotyczące pobierania próbek ze wszystkich stad kur niosek w ramach krajowych programów zwalczania salmonelli.

- (4) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 517/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do unijnego celu ograniczenia częstości występowania niektórych serotypów salmonelli w stadach kur niosek gatunku *Gallus gallus* oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 i rozporządzenie (UE) nr 200/2010⁽⁴⁾ ustanowiono przepisy dotyczące systemu badawczego służącego do sprawdzania postępów w realizacji unijnego celu ograniczenia częstości występowania wspomnianych serotypów w stadach kur niosek.
- (5) Wymagania określone w rozporządzeniach (WE) nr 2160/2003 i (UE) nr 517/2011 mają zastosowanie do wszystkich stad kur niosek w Unii. Należy zatem, w celu uproszczenia prawodawstwa Unii oraz unikania podwójnego pobierania próbek, zharmonizować wymagania dotyczące pobierania próbek określone w rozporządzeniach (WE) nr 2160/2003, (WE) nr 1688/2005 i (UE) nr 517/2011.
- (6) W szczególności należy zastąpić przepisy dotyczące pobierania próbek, mające zastosowanie do stad określonych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1688/2005, odpowiednimi przepisami określonymi w rozporządzeniach (WE) 2160/2003 i (UE) nr 517/2011. Jako że przepisy tych dwóch rozporządzeń są bardziej restrykcyjne, taka zmiana nie naruszy specjalnych gwarancji dla Finlandii i Szwecji. W związku z tym należy skreślić załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 1688/2005.
- (7) Ponadto Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna przyjęła nową normę dotyczącą wykrywania *Salmonella* spp. w odchodach zwierzęcych oraz w próbkach z pierwotnego etapu produkcji, w szczególności normę EN/ISO 6579-2002/Amd1:2007 załącznik D: Wykrywanie *Salmonella* spp. w odchodach zwierzęcych oraz w próbkach z pierwotnego etapu produkcji. Należy stosować tę normę w Unii w odniesieniu do próbek pobieranych ze stad, z których pochodzą jaja. Należy zatem zmienić zasady pobierania próbek określone w rozporządzeniu (WE) nr 1688/2005, tak by wprowadzić odniesienie do tej normy.
- (8) W związku z tym należy zmienić rozporządzenie (WE) nr 1688/2005.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.⁽²⁾ Dz.U. L 271 z 15.10.2005, s. 17.⁽³⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 138 z 26.5.2011, s. 45.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie (WE) nr 1688/2005 otrzymuje następujące brzmienie:

1) art. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 4

Pobieranie próbek ze stad, z których pochodzą jaja

Pobieranie próbek ze stad, z których pochodzą jaja przeznaczone dla Finlandii i Szwecji, które to próbki poddawane są badaniom mikrobiologicznym zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 853/2004, prowadzi się zgodnie z:

- a) minimalnymi wymaganiami dotyczącymi pobierania próbek ze stad nieśnych określonymi w tabeli w pkt 1 części B załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 2160/2003;
- b) wymaganiami dotyczącymi monitorowania stad nieśnych określonymi w pkt 2 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 517/2011.

Artykuł 5

Mikrobiologiczne metody badania próbek

1. Badania mikrobiologiczne na obecność salmonelli próbek pobranych zgodnie z art. 1-4 prowadzi się zgodnie z metodami opisanymi w następujących dokumentach:

- a) w przypadku próbek mięsa, o których mowa w art. 1, 2 i 3:

(i) EN/ISO 6579: Mikrobiologia żywności i pasz – Horyzontalna metoda wykrywania *Salmonella* spp.;

(ii) metoda nr 71 NMKL (Nordycki Komitet ds. Analiz Żywności): *Salmonella*. Wykrywanie w żywności; lub

(iii) metody poddane walidacji w zakresie mięsa w odniesieniu do metod, o których mowa w ppkt (i) i (ii), lub inne protokoły uznane w skali międzynarodowej, pod warunkiem że są one:

— stosowane do mięsa wołowego, wieprzowego i drobiowego, oraz

— zatwierdzone przez stronę trzecią zgodnie z protokołem określonym w normie EN/ISO 16140 Mikrobiologia żywności i pasz – Protokół walidacji metod alternatywnych (EN/ISO 16140).

b) w przypadku próbek ze stad, o których mowa w art. 4: EN/ISO 6579-2002/Amd1:2007 załącznik D: Wykrywanie *Salmonella* spp. w odchodach zwierzęcych oraz w próbkach z pierwotnego etapu produkcji.

2. W przypadku zakwestionowania przez państwa członkowskie wyników badań mikrobiologicznych, o których mowa w ust. 1 lit. a), za metodę odniesienia uznaje się najnowszą wersję normy EN/ISO 6579.”;

2) skreśla się załącznik III.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1224/2011

z dnia 28 listopada 2011 r.

do celów art. 66–73 rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009 ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych

(tekst jednolity)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2289/83 z dnia 29 lipca 1983 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania art. 70 do 78 rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych ⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽³⁾. Dla zachowania przejrzystości i zrozumiałości należy je ujednolicić.

(2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZAKRES

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy w celu wykonania art. 66–73 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009.

TYTUŁ II

PRZEPISY STOSOWANE DO PRZYWOZU DOKONYWANEGO PRZEZ INSTYTUCJE LUB ORGANIZACJE

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Sekcja 1

Obowiązki instytucji lub organizacji będącej odbiorcą artykułów

Artykuł 2

1. Zwolnienie z należności celnych przywózowych artykułów, o których mowa w art. 67 i 68 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009, pociąga za sobą następujące obowiązki dla instytucji lub organizacji będącej odbiorcą:

a) bezpośredniego wysłania wymienionych artykułów do zadeklarowanego miejsca przeznaczenia;

b) włączenia ich do swoich zapasów;

c) wykorzystania ich wyłącznie w celach określonych w wymienionych artykułach;

d) ułatwienie właściwym organom wszelkiej kontroli, którą organy te uznają za niezbędną w celu zagwarantowania, że warunki wymagane dla stosowania zwolnienia z należności celnych przywózowych są lub pozostaną spełnione.

2. Kierujący instytucją lub organizacją będącą odbiorcą lub ich upoważnieni przedstawiciele przedkładają właściwym organom deklarację poświadczającą zapoznanie się z obowiązkami wymienionymi w ust. 1 i zawierającą zobowiązanie do ich spełnienia.

Właściwe organy mogą żądać, aby deklaracja, o której mowa w akapicie pierwszym, była przedstawiana przy każdym przywozie lub przy niektórych przywozach, lub dla wszystkich przywozów, które mają być dokonane przez instytucję lub organizację będącą odbiorcą.

Sekcja 2

Przepisy stosowane w przypadku pożyczania, wynajęcia lub odstąpienia artykułów

Artykuł 3

1. W przypadku stosowania art. 72 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 instytucja lub organizacja, której artykuł został pożyczony, wynajęty lub odstąpiony z przeznaczeniem dla osób niepełnosprawnych, zobowiązana jest, począwszy od dnia jego odbioru, do spełnienia obowiązków, o których mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli organizacja lub instytucja, której artykuł został pożyczony, wynajęty lub odstąpiony, znajduje się w państwie członkowskim innym niż to, w którym znajduje się instytucja lub organizacja pożyczająca, wynajmująca lub odstępująca, wysłanie takich artykułów do państwa członkowskiego wymaga

⁽¹⁾ Dz.U. L 324 z 10.12.2009, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 220 z 11.8.1983, s. 15.

⁽³⁾ Zob. załącznik II.

wydania przez właściwy urząd celny państwa członkowskiego wysyłającego karty kontrolnej T 5 zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 912a–912 g rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾ w celu zapewnienia, że użycie artykułu nadal będzie uprawniać do kwalifikowania go do zwolnienia z należności celnych przywozowych.

W tym celu na karcie kontrolnej T 5 w rubryce „pozostałe” w polu 104 umieszcza się jedną z pozycji wymienionych w załączniku I.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do pożyczania, wynajęcia lub odstąpienia części zamiennych, składników lub odpowiednich akcesoriów do artykułów przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych, jak również do narzędzi używanych do utrzymania, kontroli, kalibracji lub naprawy wspomnianych artykułów, które zostały zwolnione z należności celnych przywozowych na mocy art. 67 ust. 2 lub art. 68 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009.

ROZDZIAŁ II

Przepisy szczególne dotyczące zwolnienia artykułów z należności celnych przywozowych, o którym mowa w art. 67 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009

Artykuł 4

1. W celu skorzystania, na podstawie art. 67 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009, ze zwolnienia z należności celnych przywozowych artykułu przeznaczonego dla osób niewidomych, kierujący instytucją lub organizacją będącą odbiorcą lub ich upoważnieni przedstawiciele składają wniosek do właściwych organów państwa członkowskiego, w którym znajduje się ta instytucja lub organizacja.

Do takiego wniosku dołącza się wszelkie informacje, które właściwe organy uznają za niezbędne w celu ustalenia, czy warunki przewidziane dla stosowania zwolnienia zostały spełnione.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym znajduje się instytucja lub organizacja będąca odbiorcą, bezpośrednio decydują w sprawie wniosku, o którym mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ III

Przepisy szczególne dotyczące zwolnienia artykułów z należności celnych przywozowych, o którym mowa w art. 68 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009

Artykuł 5

1. W celu skorzystania, na podstawie art. 68 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009, ze zwolnienia z należności celnych przywozowych artykułu przeznaczonego

dla osób niepełnosprawnych, kierujący instytucją lub organizacją będącą odbiorcą lub ich upoważnieni przedstawiciele składają wniosek do właściwych organów państwa członkowskiego, w którym znajduje się ta instytucja lub organizacja.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje dotyczące danego artykułu:

- a) dokładną, stosowaną przez producenta nazwę handlową artykułu, jego przypuszczalną klasyfikację w Nomenklaturze scalonej, jak również rzeczywiste parametry techniczne, które pozwalają na uznanie towaru za specjalnie przeznaczony do nauczania, zatrudnienia lub awansu społecznego osób niepełnosprawnych;
- b) nazwisko lub firmę i adres producenta oraz, o ile to możliwe, również dostawcy;
- c) kraj pochodzenia artykułu;
- d) miejsce przeznaczenia artykułu;
- e) dokładne przeznaczenie artykułu;
- f) cenę artykułu lub jego wartość do celów celnych;
- g) ilość egzemplarzy artykułu.

Do wniosku załącza się dokumentację zawierającą wszystkie istotne informacje dotyczące właściwości i danych technicznych artykułu.

Artykuł 6

Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym znajduje się instytucja lub organizacja będąca odbiorcą, podejmują bezpośrednio decyzję w sprawie wniosku, określonego w art. 5.

Artykuł 7

Zezwolenia na korzystanie ze zwolnienia z należności celnych przywozowych są ważne sześć miesięcy.

Właściwe organy mogą wyznaczyć, biorąc pod uwagę szczególne okoliczności w każdym przypadku, dłuższy okres.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy szczególne dotyczące zwolnienia z należności celnych przywozowych części zamiennych, składników lub odpowiednich akcesoriów oraz narzędzi na mocy art. 67 ust. 2 i art. 68 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009

Artykuł 8

Do celów stosowania art. 67 ust. 2 i art. 68 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 termin „odpowiednie akcesoria” oznacza rzeczy specjalnie przeznaczone do używania z określonym artykułem w celu poprawienia jego sprawności działania i zakresu zastosowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

Artykuł 9

W celu skorzystania ze zwolnienia z należności celnych przywozowych na mocy art. 67 ust. 2 lub art. 68 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009, części zamiennych, składników lub odpowiednich akcesoriów oraz narzędzi, kierujący instytucją lub organizacją będącą odbiorcą, lub ich upoważnieni przedstawiciele, składają wniosek do właściwych organów państwa członkowskiego, w którym znajduje się ta instytucja lub organizacja.

Do wniosku dołącza się wszelkie informacje, które właściwe organy uznają za niezbędne w celu ustalenia, czy warunki określone w art. 67 ust. 2 lub art. 68 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 zostały spełnione.

Artykuł 10

Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym znajduje się instytucja lub organizacja będąca odbiorcą, bezpośrednio podejmuje decyzję w sprawie wniosku, o którym mowa w art. 9.

TYTUŁ III

PRZEPISY STOSOWANE DO PRZYWOZU DOKONYWANEGO PRZEZ OSOBY NIEWIDOME ORAZ INNE OSOBY NIEPEŁNOSPRAWNE

Artykuł 11

Do zwolnienia z należności celnych przywozowych artykułów, o których mowa w art. 67 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009, przywożonych przez osoby niewidome na własny użytek, art. 4, 8, 9 i 10 stosuje się odpowiednio.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

Artykuł 12

Do zwolnienia z należności celnych przywozowych artykułów przywożonych przez osoby niepełnosprawne na ich własny użytek stosuje się odpowiednio:

- a) art. 5, 6 i 7 w przypadku artykułów, o których mowa w art. 68 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009;
- b) art. 8, 9 i 10 w przypadku artykułów, o których mowa w art. 68 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009.

Artykuł 13

W przypadku towarów przywożonych na warunkach, o których mowa w art. 11 i 12, właściwe organy mogą zezwolić, aby wniosek określony w art. 4 i 5 był składany w formie uproszczonej.

TYTUŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 14

Rozporządzenie (EWG) nr 2289/83 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 15

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ZAŁĄCZNIK I

Pozycje, o których mowa w art. 3 ust. 2

- „Артикул за лицата с увреждания: продължаването на митническите освобождавания подлежи на спазване на член 72, параграф 2, втора алинея от Регламент (ЕО) № 1186/2009”,
- „Objeto para personas minusválidas: se mantiene la franquicia subordinada al respeto del artículo 72, apartado 2, segundo párrafo, del Reglamento (CE) n.º 1186/2009”,
- „Zboží pro postižené osoby: zachování osvobození za předpokladu splnění podmínek čl. 72 odst. 2 druhého pododstavce nařízení (ES) č. 1186/2009”,
- „Genstand til handicappede personer: Fortsat fritagelse betinget af overholdelse af artikel 72, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1186/2009”,
- „Gegenstand für Behinderte: Weitergewährung der Zollbefreiung abhängig von der Voraussetzung des Artikels 72 Absatz 2 zweiter Unterabsatz der Verordnung (EG) Nr. 1186/2009”,
- „Kaubaartiklid puuetega inimestele: impordimaksudest vabastamise jätkamine, tingimusel et täidetakse määruse (EÜ) nr 1186/2009 artikli 72 lõike 2 teist lõiku”,
- „Αντικείμενα προοριζόμενα για μειονεκτούντα άτομα: Διατήρηση της ατέλειας εξαρτώμενη από την τήρηση του άρθρου 72 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1186/2009”,
- „Article for the handicapped: continuation of relief subject to compliance with the second subparagraph of Article 72(2) of Regulation (EC) No 1186/2009”,
- „Objet pour personnes handicapées: maintien de la franchise subordonné au respect de l'article 72, paragraphe 2, deuxième alinéa, du règlement (CE) n.º 1186/2009”,
- „Oggetto per persone disabili: la franchigia è mantenuta a condizione che venga rispettato l'articolo 72 paragrafo 2, secondo comma del regolamento (CE) n. 1186/2009”,
- „Invalidiem paredzētas preces: atbrīvojuma turpmāka piemērošana atkarīga no atbilstības Regulas (EK) Nr. 1186/2009 72. panta 2. punkta otrajai daļai”,
- „Neįgaliesiems skirtas daiktas: atleidimo nuo muitų taikymo pratęsimas laikantis Reglamento (EB) Nr. 1186/2009 72 straipsnio 2 dalies antrosios pastraipos nuostatų”,
- „Áru behozatala fogyatékos személyek számára: a vámmentesség fenntartása az 1186/2009/EK rendelet 72. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében foglalt feltételek teljesítése esetén”,
- „Ogġġett għal nies b'xi diżabilita: tkomplija ta' helsien mid-dazju sugġġett għal osservanza tat-tieni subparagrafu ta' l-Artiklu 72(2) tar-Regolament (KE) Nru 1186/2009”,
- „Voorwerp voor gehandicapten: handhaving van de vrijstelling is afhankelijk van de nakoming van artikel 72, lid 2, tweede alinea van Verordening (EG) nr. 1186/2009”,
- „Artykuł przeznaczony dla osób niepełnosprawnych: kontynuacja zwolnienia z zastrzeżeniem zachowania warunków określonych w art. 72 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1186/2009”,
- „Objectos destinados às pessoas deficientes: é mantida a franquia desde que seja respeitado o n.º 2, segundo parágrafo do artigo 72.º do Regulamento (CE) n.º 1186/2009”,
- „Articole pentru persoane cu handicap: menținerea scutirii este condiționată de respectarea dispozițiilor articolului 72 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) Nr. 1186/2009”,
- „Tovar pre postihnuté osoby: naďalej oslobodený, ak splňa podmienky ustanovené v článku 72 odseku 2 druhom pododseku nariadenia (ES) č. 1186/2009”,

- „Predmet za invalide: ohranitev oprostivne v skladu z drugim pododstavkom člena 72(2) Uredbe (ES) št. 1186/2009”,
- „Vammaisille tarkoitettujen tavarain tullittomuus jatkuu, edellyttäen että asetuksen (EY) N:o 1186/2009 72 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ehtoja noudatetaan”,
- „Föremål för funktionshindrade: Fortsatt tullfrihet under förutsättning att villkoren i artikel 72.2 andra stycket i förordning (EG) nr 1186/2009 uppfylls”.

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2289/83
(Dz.U. L 220 z 11.8.1983, s. 15)

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1746/85
(Dz.U. L 167 z 27.6.1985, s. 23)

Punkt I.18 załącznika I do Aktu przystąpienia z 1985 r.
(Dz.U. L 302 z 15.11.1985, s. 139)

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3399/85
(Dz.U. L 322 z 3.12.1985, s. 10)

Wyłącznie art. 1 pkt 3

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 735/92
(Dz.U. L 81 z 26.3.1992, s. 18)

Punkt XIII A.II.4 załącznika I do Aktu przystąpienia z 1994 r.
(Dz.U. C 241 z 29.8.1994, s. 274)

Punkt 19.B.1 załącznika II do Aktu przystąpienia z 2003 r.
(Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 771)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1792/2006
(Dz.U. L 362 z 20.12.2006, s. 1)

Wyłącznie pkt 11.B.1 załącznika

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 2289/83	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 ust. 1 zdanie wprowadzające	Artykuł 2 ust. 1 zdanie wprowadzające
Artykuł 2 ust. 1 tiret pierwsze	Artykuł 2 ust. 1 lit. a)
Artykuł 2 ust. 1 tiret drugie	Artykuł 2 ust. 1 lit. b)
Artykuł 2 ust. 1 tiret trzecie	Artykuł 2 ust. 1 lit. c)
Artykuł 2 ust. 1 tiret czwarte	Artykuł 2 ust. 1 lit. d)
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 2 ust. 2
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 3 ust. 1
Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 3 ust. 2 akapit drugi zdanie wprowadzające	Artykuł 3 ust. 2 akapit drugi
Artykuł 3 ust. 2 akapit drugi wykaz pozycji	Załącznik I
Artykuł 3 ust. 3	Artykuł 3 ust. 3
Artykuł 4	Artykuł 4
Artykuł 6	Artykuł 5
Artykuł 7	Artykuł 6
Artykuł 10	Artykuł 7
Artykuł 13	Artykuł 8
Artykuł 14	Artykuł 9
Artykuł 15	Artykuł 10
Artykuł 16	Artykuł 11
Artykuł 17	Artykuł 12
Artykuł 18	Artykuł 13
Artykuł 19	—
—	Artykuł 14
Artykuł 20	Artykuł 15
—	Załącznik II
—	Załącznik III

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1225/2011

z dnia 28 listopada 2011 r.

do celów art. 42–52 oraz art. 57 i 58 rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009 ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych

(tekst jednolity)

KOMISJA EUROPEJSKA,

nr 1186/2009, dalej zwanych „towarami”, pociąga za sobą obowiązki ze strony instytucji lub organizacji będącej odbiorcą:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

a) bezpośredniego wysłania wymienionych towarów do zadeklarowanego miejsca przeznaczenia;

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych⁽¹⁾,

b) włączenia ich do zapasów;

a także mając na uwadze, co następuje:

c) ułatwienia właściwym organom wszelkiej kontroli, którą organy te uznają za niezbędną w celu zagwarantowania, że warunki wymagane do udzielenia zwolnienia z należności celnych przywozowych są lub pozostaną spełnione.

(1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2290/83 z dnia 29 lipca 1983 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania art. 50–59b oraz art. 63a i 63b rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione⁽³⁾. Dla zachowania przejrzystości i zrozumiałości należy je ujednolicić.

Ponadto, w przypadku towarów o których mowa w art. 44 ust. 1 i art. 45 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009, powoduje to ze strony instytucji lub organizacji, będących odbiorcami, obowiązek korzystania z wymienionych towarów wyłącznie do celów niehandlowych, w rozumieniu art. 46 lit. b) tego rozporządzenia.

(2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy w celu wykonania art. 42–52 oraz art. 57 i 58 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009.

2. Kierujący instytucją lub organizacją będącą odbiorcą lub ich upoważnieni przedstawiciele, przedstawiają właściwym władzom deklarację poświadczającą zapoznanie się z obowiązkami wymienionymi w ust. 1 i zawierającą zobowiązanie do ich spełnienia.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY OGÓLNE

SEKCJA 1

Obowiązki instytucji lub organizacji będącej odbiorcą towarów

Artykuł 2

1. Zwolnienie z należności celnych przywozowych materiałów dydaktycznych, naukowych i kulturalnych, o których mowa w art. 43, art. 44 ust. 1 i art. 45 rozporządzenia (WE)

SEKCJA 2

Przepisy stosowane w przypadku pożyczania, wynajęcia lub odstąpienia towarów

Artykuł 3

1. W przypadku stosowania art. 48 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1186/2009, instytucja lub organizacja, której towar został pożyczony, wynajęty lub odstąpiony, zobowiązana jest, począwszy od dnia jego odbioru, do spełnienia obowiązków, o których mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 324 z 10.12.2009, s. 23.⁽²⁾ Dz.U. L 220 z 11.8.1983, s. 20.⁽³⁾ Zob. załącznik II.

2. Jeżeli instytucja lub organizacja, której towary zostały pożyczone, wynajęte lub odstąpione, znajduje się w państwie członkowskim innym niż to, w którym znajduje się instytucja pożyczająca, wynajmująca lub odstępująca, wysłanie takich towarów do państwa członkowskiego wymaga wydania przez właściwy urząd celny wysyłającego państwa członkowskiego karty kontrolnej T 5 zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 912a - 912g rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93⁽¹⁾ w celu zapewnienia, że wykorzystanie towaru nadal będzie uprawniać do kwalifikowania go do zwolnienia z należności celnych przywozowych.

W tym celu, na karcie kontrolnej T 5 w rubryce „pozostałe” w polu 104 umieszcza się jedną z pozycji wymienionych w załączniku I.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do pożyczania, wynajęcia lub odstąpienia części zamiennych, składników lub właściwych akcesoriów do przyrządów naukowych lub aparatury naukowej, jak również do narzędzi używanych do utrzymania, kontroli, kalibracji lub naprawy przyrządów naukowych lub aparatury naukowej, które zostały zwolnione z należności celnych przywozowych na mocy art. 45 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE ZWOLNIENIA Z NALEŻNOŚCI CELNYCH PRZYWOZOWYCH MATERIAŁÓW DYDAKTYCZNYCH, NAUKOWYCH LUB KULTURALNYCH NA MOCY ART. 43 ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1186/2009

Artykuł 4

W celu skorzystania ze zwolnienia z należności celnych przywozowych towarów na mocy art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 kierujący instytucją lub organizacją będącą odbiorcą lub ich upoważnieni przedstawiciele składają wniosek do właściwych organów państwa członkowskiego, w którym znajduje się ta instytucja lub organizacja.

Do wniosku dołącza się wszelkie informacje, które właściwe organy uznają za niezbędne w celu ustalenia, czy warunki przewidziane dla stosowania zwolnienia zostały spełnione.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE ZWOLNIENIA PRZYRZĄDÓW NAUKOWYCH I APARATURY NAUKOWEJ Z NALEŻNOŚCI CELNYCH PRZYWOZOWYCH NA MOCY ART. 44 I 46 ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1186/2009

Artykuł 5

Do celów stosowania art. 46 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1186/2009, za obiektywne parametry techniczne przyrządu

naukowego lub aparatury naukowej uważa się parametry wynikające z budowy takiego przyrządu lub aparatury bądź z dostosowań standardowego przyrządu lub aparatury, które umożliwiają osiąganie wyników na wysokim poziomie, przewyższających te, które są normalnie wymagane do użytku przemysłowego lub handlowego.

W przypadku, gdy na podstawie obiektywnych parametrów technicznych nie można jednoznacznie ustalić, czy przyrząd lub aparatura mogą być uważane za przyrząd naukowy lub aparaturę naukową, bada się przeznaczenie przyrządu lub aparatury, w stosunku do których wnioskuje się o udzielenie zwolnienia z należności celnych przywozowych. Jeżeli w wyniku badań okaże się, że taki przyrząd lub aparatura są wykorzystywane do celów naukowych, uważa się, że posiadają one charakter naukowy.

Artykuł 6

1. W celu uzyskania, na mocy art. 44 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009, zwolnienia z należności celnych przywozowych przyrządu naukowego lub aparatury naukowej, kierujący instytucją lub organizacją będącą odbiorcą lub ich upoważnieni przedstawiciele składają wniosek do właściwych organów państwa członkowskiego, w którym znajduje się ta instytucja lub organizacja.

2. Wniosek o którym mowa w ust. 1 zawiera następujące informacje dotyczące danego przyrządu lub aparatury:

- a) dokładny, stosowany przez producenta opis handlowy przyrządu lub aparatury, ich przypuszczalną klasyfikację w Nomenklaturze scalonej oraz rzeczywiste parametry techniczne, które potwierdzają naukowy charakter przyrządu lub aparatury;
- b) nazwisko lub nazwę i adres producenta oraz, o ile to możliwe, również dostawcy;
- c) kraj pochodzenia przyrządu lub aparatury;
- d) miejsce, gdzie przyrząd lub aparatura mają być wykorzystywane;
- e) dokładne przeznaczenie przyrządu lub aparatury;
- f) cenę lub wartość do celów celnych przyrządu lub aparatury;
- g) ilość egzemplarzy takiego przyrządu lub aparatury.

⁽¹⁾ Dz.U L 253 z 11.10.1993, s. 1.

Do wniosku załącza się dokumentację zawierającą wszystkie istotne informacje dotyczące parametrów i danych technicznych przyrządu lub aparatury.

Artykuł 7

Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym znajduje się instytucja lub organizacja będące odbiorcami, we wszystkich przypadkach bezpośrednio podejmują decyzję w sprawie wniosku, określonego w art. 6.

Artykuł 8

Pozwolenia na korzystanie ze zwolnienia z należności celnych przywozowych są ważne sześć miesięcy.

Właściwe organy mogą wyznaczyć, biorąc pod uwagę szczególne okoliczności każdego przypadku, termin dłuższy.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE ZWOLNIENIA Z NALEŻNOŚCI CELNYCH PRZYWOZOWYCH CZĘŚCI ZAMIENNYCH, SKŁADNIKÓW, WŁAŚCIWYCH AKCESORIÓW I NARZĘDZI NA MOCY ART. 45 ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1186/2009

Artykuł 9

Do celów stosowania art. 45 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1186/2009, termin „właściwe akcesoria” oznacza artykuły specjalnie przeznaczone do użycia z określonym przyrządem naukowym lub aparaturą naukową w celu poprawienia ich sprawności działania i zakresu zastosowania.

Artykuł 10

W celu skorzystania ze zwolnienia z należności celnych przywozowych części zamiennych, składników, właściwych akcesoriów i narzędzi na podstawie art. 45 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 kierujący organizacją lub instytucją będącą odbiorcą lub ich upoważnieni przedstawiciele składają wniosek do właściwych organów państwa członkowskiego, w którym znajduje się ta instytucja lub organizacja.

Do wniosku dołącza się wszelkie informacje, które właściwe organy uznają za niezbędne w celu ustalenia, czy warunki określone w art. 45 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 zostały spełnione.

Artykuł 11

Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym znajduje się instytucja lub organizacja będące odbiorcami, bezpośrednio podejmują decyzję w sprawie wniosku, o którym mowa w art. 10.

Artykuł 12

Artykuł 8 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do zezwoleń na dokonanie zwolnienia z należności celnych przywozowych, wydanych na mocy art. 45 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE ZWOLNIENIA PRZYRZĄDÓW MEDYCZNYCH LUB APARATURY MEDYCZNEJ Z NALEŻNOŚCI CELNYCH PRZYWOZOWYCH NA MOCY ART. 57 I 58 ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1186/2009

Artykuł 13

1. W celu uzyskania zwolnienia przyrządów lub aparatury z należności celnych przywozowych na mocy art. 57 i 58 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 kierownik instytucji bądź organizacji będącej odbiorcą lub ich upoważnieni przedstawiciele, składają wniosek do właściwych władz państwa członkowskiego, w którym znajduje się ta instytucja lub organizacja.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje dotyczące danego przyrządu lub aparatury:

- a) dokładny, stosowany przez producenta opis handlowy przyrządu lub aparatury i ich przypuszczalną klasyfikację w Nomenklaturze scalonej;
- b) nazwisko lub nazwę i adres producenta oraz, o ile to możliwe, dostawcy;
- c) kraj pochodzenia przyrządu lub aparatury;
- d) miejsce, gdzie przyrząd lub aparatura mają być wykorzystywane;
- e) wykorzystanie, jakiemu mają podlegać przyrząd lub aparatura.

3. W odniesieniu do darowizny, wniosek zawiera ponadto:

- a) nazwisko lub nazwę i adres darczyńcy;
- b) oświadczenie składającego wniosek, z którego wynika, że:
 - (i) darowizna przyrządu lub aparatury nie kryje w sobie żadnych zamiarów handlowych ze strony darczyńcy,
 - (ii) darczyńca nie jest w jakikolwiek sposób powiązany z producentem przyrządów lub aparatury, dla której wnioskuje się o zwolnienie z należności celnych przywozowych.

Artykuł 14

Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym znajduje się instytucja lub organizacja będące odbiorcami, we wszystkich wypadkach bezpośrednio podejmują decyzję w sprawie wniosku.

Artykuł 15

Artykuły 13 i 14 stosuje się odpowiednio do części zamiennych, składników, właściwych akcesoriów oraz narzędzi używanych do utrzymania, kontroli, kalibracji lub naprawy przyrządów lub aparatury zwolnionych z należności celnych przywozowych zgodnie z art. 57 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1186/2009.

Artykuł 16

Artykuł 8 stosuje się odpowiednio.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY DOTYCZĄCE INFORMOWANIA KOMISJI I PAŃSTW CZŁONKOWSKICH*Artykuł 17*

1. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji wykaz przyrządów, aparatury, części zamiennych, składników, akcesoriów i narzędzi, których cena lub wartość celna przekracza 5 000 EUR i w stosunku do których udzielono lub nie udzielono zwolnienia z należności celnych przywozowych na mocy art. 7, 11 lub 14.

Wykaz ten zawiera dokładny opis handlowy towarów, o których mowa w akapicie pierwszym oraz ośmiocyfrowy kod Nomenklatury scalonej. Wykaz zawiera również nazwę (nazwisko) producenta lub producentów, kraj lub kraje pochodzenia oraz cenę lub wartość celną danych towarów.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, przesyła się w pierwszym i trzecim kwartale każdego roku i zawiera on szczególne dane towarów, które zostały zwolnione z należności przywozowych lub którym nie udzielono zwolnienia w czasie ostatnich sześciu miesięcy.

3. Komisja przekazuje wykazy pozostałym państwom członkowskim.

Artykuł 18

W celu zapewnienia jednolitego stosowania przepisów Unii wykazy, o których mowa w art. 17 są okresowo badane przez Komitet Kodeksu Celnego.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE ZWOLNIENIA Z NALEŻNOŚCI CELNYCH PRZYWOZOWYCH WYPOSAŻENIA NA PODSTAWIE ART. 51 I ART. 52 ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1186/2009*Artykuł 19*

1. W celu skorzystania ze zwolnienia wyposażenia z należności celnych przywozowych na podstawie art. 51 i 52 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009, kierujący organizacją lub instytucją naukową mającą swoją siedzibę poza terytorium Unii lub ich upoważnieni przedstawiciele składają wniosek do właściwych organów państwa członkowskiego, w którym znajduje się organizacja lub instytucja naukowa mająca swoją siedzibę na terytorium Unii.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje:

- a) kopię umowy o współpracy naukowej zawartej między instytucjami naukowymi znajdującymi się w Unii i państwach trzecich;
- b) dokładny opis handlowy wyposażenia, jak również jego ilość i wartość oraz, o ile zaistnieje taka potrzeba, jego przypuszczalną klasyfikację w Nomenklaturze scalonej;
- c) kraj pochodzenia i wysyłki wyposażenia;
- d) miejsce, gdzie wyposażenie powinno być używane;
- e) przeznaczenie wyposażenia i czas użycia.

Artykuł 20

1. W przypadku, gdy właściwe organy państwa członkowskiego, w którym znajduje się organizacja lub instytucja mająca siedzibę na terytorium Unii, otrzymają wniosek o udzielenie zwolnienia wyposażenia z należności celnych przywozowych, na podstawie art. 51 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009, wniosek, jak również odnoszące się do niego informacje, przekazywane są Komisji w celu umożliwienia, przed podjęciem decyzji przez właściwe organy, zbadania sprawy przez Komitet Kodeksu Celnego.

Na wniosek Komisji do celów tego badania przekazywane są informacje dodatkowe.

2. Właściwe organy, o których mowa w ust. 1, powiadamiają Komisję o decyzji, którą podjęły w sprawie dotyczącej zwolnienia z należności celnych przywozowych.

Artykuł 21

Artykuł 8 stosuje się odpowiednio.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

ROZDZIAŁ IX

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 22*

Rozporządzenie (EWG) nr 2290/83 traci moc.

Artykuł 23

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Pozycje, o których mowa w art. 3 ust. 2

- ‘Стоки на ЮНЕСКО: продължаването на митническите освобождавания подлежи на спазване на член 48, параграф 2, първа алинея от Регламент (ЕО) № 1186/2009’;
- „Objeto UNESCO: se mantiene la franquicia subordinada al respeto del artículo 48, apartado 2, primer párrafo, del Reglamento (CE) n. 1186/2009”;
- „Zboží UNESCO: zachování osvobození za předpokladu splnění podmínek čl. 48 odst. 2 prvního pododstavce nařízení (ES) č. 1186/2009”;
- „UNESCO-varer: Fortsat fritagelse betinget af overholdelse af artikel 48, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1186/2009”;
- „UNESCO-Gegenstand: Weitergewährung der Zollbefreiung abhängig von der Voraussetzung des Artikels 48 Absatz 2 erster Unterabsatz der Verordnung (EG) Nr. 1186/2009”;
- „UNESCO kaup: impordimaksudest vabastamise jätkamine, tingimusel et täidetakse määruse (EÜ) nr 1186/2009 artikli 48 lõike 2 esimest lõiku”;
- „Αντικείμενο UNESCO: Διατήρηση της απελευθέρωσης εξαρτώμενη από την τήρηση του άρθρου 48 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1186/2009”;
- „UNESCO goods: continuation of relief subject to compliance with the first subparagraph of Article 48(2) of Regulation (EC) No 1186/2009”;
- „Objet UNESCO: maintien de la franchise subordonné au respect de l'article 48 paragraphe 2 premier alinéa du règlement (CE) n° 1186/2009”;
- „Oggetto UNESCO: è mantenuta la franchigia a condizione che venga rispettato l'articolo 48, paragrafo 2, primo comma del regolamento (CE) n. 1186/2009”;
- „UNESCO preces: atbrīvojuma turpmāka piemērošana atkarīga no atbilstības Regulas (EK) Nr. 1186/2009 48. panta 2. punkta pirmajai daļai”;
- „UNESCO prekės: atleidimo nuo muitų taikymo pratęsimas laikantis Reglamento (EB) Nr. 1186/2009 48 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos nuostatų”;
- „UNESCO-árúk: a vámmentesség fenntartása az 1186/2009/EK rendelet 48. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében foglalt feltételek teljesítése esetén”;
- „Oggetti tal-UNESCO: tkomplija ta' helsien mid-dazju sugġetta għal osservanza ta' l-ewwel subparagrafu ta' l-Artikolu 48(2) tar-Regolament (KE) Nru 1186/2009”;
- „UNESCO-voorzwerp: handhaving van de vrijstelling is afhankelijk van de nakoming van artikel 48, lid 2, eerste alinea van Verordening (EG) nr. 1186/2009”;
- „Towary UNESCO: kontynuacja zwolnienia z zastrzeżeniem zachowania warunków określonych w art. 48 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1186/2009”;
- „Objectos UNESCO: é mantida a franquia desde que seja respeitado o n.º 2, primeiro parágrafo do artigo 48.º do Regulamento (CE) n.º 1186/2009”;
- „Articole UNESCO: menținerea scutirii este condiționată de respectarea prevederilor articolului 48 alineatul primul paragraf din Regulamentul (CE) Nr. 1186/2009”;
- „Tovar UNESCO: naďalej oslobodený, pokiaľ spĺňa podmienky ustanovené v článku 48 odseku 2 prvom pododseku nariadenia (ES) č. 1186/2009”;

- „Blago UNESCO: ohranitev oprostivte v skladu s prvim pododstavkom člena 48(2) Uredbe (ES) št. 1186/2009”;
- „UNESCO-tavarat: tullittomuus jatkuu, edellyttäen että asetuksen (EY) N:o 1186/2009 48 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ehtoja noudatetaan”;
- „UNESCO-varor: Fortsatt tullfrihet under förutsättning att villkoren i artikel 48.2 första stycket i förordning (EG) nr 1186/2009 uppfylls”.

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 2290/83
(Dz.U. L 220, 11.8.1983, s. 20)

Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1745/85
(Dz.U. L 167, 27.6.1985, s. 21)

Punkt I.19 załącznika I do Aktu przystąpienia z 1985 r.
(Dz.U. L 302, 15.11.1985, s. 139)

Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 3399/85
(Dz.U. L 322, 3.12.1985, s. 10)

Wyłącznie art. 1 pkt 4

Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 3893/88
(Dz.U. L 346, 15.12.1988, s. 32)

Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1843/89
(Dz.U. L 180, 27.6.1989, s. 22)

Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 734/92
(Dz.U. L 81, 26.3.1992, s. 15)

Punkt XIII A.II.5 załącznika I do Aktu przystąpienia z 1994 r.
(Dz.U. C 241 z 29.8.1994, s. 274)

Punkt 19.B.2 załącznika II do Aktu przystąpienia z 2003 r.
(Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 772)

Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1792/2006
(Dz.U. L 362, 20.12.2006, s. 1)

Wyłącznie pkt 11.B.2 załącznika

ZAŁĄCZNIK III

Tabela Korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 2290/83	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające	Artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające
Artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy tiret trzecie	Artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy lit. c)
Artykuł 2 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 2 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 2 ust. 2
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 3 ust. 1
Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 3 ust. 2 akapit drugi zdanie wprowadzające	Artykuł 3 ust. 2 akapit drugi
Artykuł 3 ust. 2 akapit drugi wykaz pozycji	Załącznik I
Artykuł 3 ust. 3	Artykuł 3 ust. 3
Artykuł 4	Artykuł 4
Artykuł 5	Artykuł 5
Artykuł 6	Artykuł 6
Artykuł 7	Artykuł 7
Artykuł 8	Artykuł 8
Artykuł 12	Artykuł 9
Artykuł 13	Artykuł 10
Artykuł 14	Artykuł 11
Artykuł 15	Artykuł 12
Artykuł 15a	Artykuł 13
Artykuł 15c	Artykuł 14
Artykuł 15d	Artykuł 15
Artykuł 15e	Artykuł 16
Artykuł 16	Artykuł 17
Artykuł 18	Artykuł 18
Artykuł 18a	Artykuł 19

Rozporządzenie (EWG) nr 2290/83	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 18b	Artykuł 20
Artykuł 18c	Artykuł 21
Artykuł 19	—
—	Artykuł 22
Artykuł 20	Artykuł 23
—	Załącznik II
—	Załącznik III

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1226/2011**z dnia 28 listopada 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 listopada 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	59,8
	IL	98,1
	MA	52,7
	TN	143,0
	TR	82,9
	ZZ	87,3
0707 00 05	EG	188,1
	TR	108,0
	ZZ	148,1
0709 90 70	MA	36,3
	TR	131,9
	ZZ	84,1
0805 20 10	MA	67,0
	ZZ	67,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	50,4
	IL	77,8
	TR	76,7
	ZZ	68,3
0805 50 10	TR	59,7
	ZA	49,5
	ZZ	54,6
0808 10 80	CA	104,5
	CL	90,0
	CN	74,9
	MK	36,4
	NZ	41,5
	US	134,2
	ZA	148,1
ZZ	89,9	
0808 20 50	CN	72,7
	TR	137,2
	ZZ	105,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2011/94/UE

z dnia 28 listopada 2011 r.

zmieniająca dyrektywę 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie praw jazdy

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do dyrektywy 2006/126/WE określa wzór, na podstawie którego państwa członkowskie zobowiązane są wprowadzać krajowe prawa jazdy. W związku z wejściem w życie Traktatu z Lizbony dnia 1 grudnia 2009 r. odwołanie do Wspólnoty na prawach jazdy należy zamienić na odwołanie do Unii Europejskiej. Należy także uaktualnić wzór w celu uwzględnienia przystąpienia Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej.
- (2) Zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 2006/126/WE unijny wzór prawa jazdy powinien określać kategorię pojazdu, do prowadzenia której posiadacz prawa jazdy jest uprawniony.
- (3) Konieczna jest aktualizacja wzoru unijnego prawa jazdy w związku z nowymi kategoriami pojazdów wprowadzonymi dyrektywą 2006/126/WE. W szczególności wprowadzono prawa jazdy dla kategorii AM (motorowery) i kategorii A2 (motocykle), które będą obowiązywać od dnia 19 stycznia 2013 r. W związku z tym należy odpowiednio dostosować unijny wzór prawa jazdy.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/126/WE.
- (5) Zachęca się państwa członkowskie do sporządzenia, dla siebie i w interesie Unii, własnych tabel przedstawiających, w najszerszym możliwym zakresie, korelację niniejszej dyrektywy ze środkami transpozycji, oraz do ich opublikowania.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ds. Praw Jazdy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 2006/126/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 30 czerwca 2012 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie informują o tym Komisję.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 19 stycznia 2013 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 403 z 30.12.2006, s. 18.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 2006/126/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„PRZEPISY DOTYCZĄCE UNIJNEGO WZORU PRAWA JAZDY”;

2) w pkt 1 słowa „wspólnotowego wzoru prawa jazdy” zastępuje się słowami „unijnego wzoru prawa jazdy”;

3) w pkt 3. lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) znak wyróżniający państwa członkowskiego wydającego prawo jazdy, wydrukowany w sposób kontrastujący na tle niebieskiego prostokąta i otoczony przez dwanaście żółtych gwiazdek; używane są następujące znaki wyróżniające:

B: Belgia

BG: Bułgaria

CZ: Republika Czeska

DK: Dania

D: Niemcy

EST: Estonia

GR: Grecja

E: Hiszpania

F: Francja

IRL: Irlandia

I: Włochy

CY: Cypr

LV: Łotwa

LT: Litwa

L: Luksemburg

H: Węgry

M: Malta

NL: Niderlandy

A: Austria

PL: Polska

P: Portugalia

RO: Rumunia

SLO: Słowenia

SK: Słowacja

FIN: Finlandia

S: Szwecja

UK: Zjednoczone Królestwo”;

4) w pkt 3, w odniesieniu do strony 1 prawa jazdy, lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) wyrazy: »Wzór Unii Europejskiej« w języku lub językach państwa członkowskiego wydającego prawo jazdy oraz wyrazy »Prawo jazdy« w innych językach Unii Europejskiej, wydrukowane w kolorze różowym tak, aby stanowiły tło prawa jazdy:

Свидетелство за управление на МПС

Permiso de Conducción

Řidičský průkaz

Kørekort

Führerschein

Juhiluba

Άδεια Οδήγησης

Driving Licence

Permis de conduire

Ceadúas Tiomána

Patente di guida

Vadītāja apliecība

Vairuotojo pažymėjimas

Vezetői engedély

Ličenzja tas-Sewqan

Rijbewijs

Prawo jazdy

Carta de Condução

Permis de conducere

Vodičský preukaz

Vozniško dovoljenje

Ajokortti

Körkort;”;

5) w pkt 3, w odniesieniu do strony 2 prawa jazdy:

— lit. a) 10 i a) 11 otrzymują brzmienie:

„10. datę pierwszego wydania każdej kategorii uprawnień (data ta musi być powtórzona na nowym prawie jazdy w przypadku wydania każdego kolejnego wtórnika lub dokonania kolejnej wymiany); w każdym polu daty wpisuje się dwie cyfry w następującej kolejności: dzień.miesiąc.rok (DD.MM.RR);

11. datę ważności każdej kategorii; w każdym polu daty wpisuje się dwie cyfry w następującej kolejności: dzień.miesiąc.rok (DD.MM.RR);”;

— w lit. a) 12, tiret pierwsze, słowa „zharmonizowane kody wspólnotowe” zastępuje się słowami „zharmonizowane kody unijne”;

— w lit. a) 12 kod 95 otrzymuje brzmienie:

„95. Kierowca, który według posiadanego świadectwa kompetencji zawodowych spełnia wymagania dotyczące predyspozycji zawodowych przewidzianych dyrektywą 2003/59/WE do dnia ... [np. 95(01.01.12)]”;

— lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) objaśnienie numerowanych pozycji, które znajdują się na stronach 1 i 2 prawa jazdy: 1, 2, 3, 4a, 4b, 4c, 5, 10, 11 i 12.

Jeżeli państwo członkowskie życzy sobie wprowadzać pozycje w języku narodowym innym niż następujące języki: angielski, bułgarski, czeski, duński, estoński, fiński, francuski, grecki, hiszpański, litewski, łotewski, maltański, niemiecki, niderlandzki, polski, portugalski, rumuński, słowacki, słoweński, szwedzki, węgierski lub włoski, opracowuje dwujęzyczną wersję prawa jazdy przy użyciu jednego z wymienionych języków, bez uszczerbku dla innych przepisów niniejszego załącznika;”

— w lit. c) słowa „wspólnotowym wzorze prawa jazdy” zastępuje się słowami „unijnym wzorze prawa jazdy”;

6) w pkt 4 dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) Informacje znajdujące się na przedniej i tylnej stronie karty są czytelne gołym okiem, a zastosowana czcionka ma wysokość co najmniej 5 punktów dla pozycji od 9 do 12 na tylnej stronie.”;

7) wspólnotowy wzór prawa jazdy zastępuje się następującym wzorem:

„UNIJNY WZÓR PRAWA JAZDY

Strona 1

	PRAWO JAZDY		(PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE)
	1.		
	2.		
	3.		
6. ZDJĘCIE	4a.		4c.
	4b.		(4d.)
	5.		
	7.		
	(8.)		
	9.	_____	

Strona 2

13.	9.	10.	11.	12.	
(14.)	AM				
	A1				
	A2				
	A				
	B1				
	B				
	C1				
	C				
	D1				
	D				
	BE				
	C1E				
CE					
D1E					
DE					
12.					

1. Nazwisko, 2. Imię, 3. Data i miejsce urodzenia, 4a. Data wydania, 4b. Data upływu ważności, 4c. Wydane przez, 5. Numer prawa jazdy, 10. Ważne od, 11. Ważne do, 12. Kody

8) skreśla się wzór prawa jazdy.

DECYZJE

DECYZJA RADY 2011/764/WPZiB

z dnia 28 listopada 2011 r.

uchylająca decyzję 2011/210/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej służącej wsparciu operacji pomocy humanitarnej w odpowiedzi na sytuację kryzysową w Libii (EUFOR Libya)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 ust. 4 oraz art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 1 kwietnia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/210/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) W piśmie z dnia 27 października 2011 r. dowódca operacji Unii Europejskiej powiadomił o zamknięciu dowództwa operacji w dniu 10 listopada 2011 r. Należy zatem uchylić decyzję 2011/210/WPZiB, zgodnie z jej art. 13 ust. 3, ze skutkiem od dnia 10 listopada 2011 r.
- (3) Decyzja Rady 2008/975/WPZiB z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiająca mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej

mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (ATHENA) ⁽²⁾ określa procedury audytu i prezentacji sprawozdań finansowych operacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym uchyla się decyzję 2011/210/WPZiB ze skutkiem od dnia 10 listopada 2011 r. Uchylenie to pozostaje bez uszczerbku dla procedur określonych w decyzji 2008/975/WPZiB dotyczących audytu i prezentacji sprawozdań finansowych operacji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2011 r.

W imieniu Rady
K. SZUMILAS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 89 z 5.4.2011, s. 17.

⁽²⁾ Dz.U. L 345 z 23.12.2008, s. 96.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 22 listopada 2011 r.

w sprawie kryteriów uznawania ośrodków szkoleniowych prowadzących szkolenia zawodowe dla maszynistów, kryteriów uznawania egzaminatorów maszynistów, jak również kryteriów organizowania egzaminów zgodnie z dyrektywą 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 7966)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/765/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie przyznawania uprawnień maszynistom prowadzącym lokomotywy i pociągi w obrębie systemu kolejowego Wspólnoty⁽¹⁾, w szczególności jej art. 23 ust. 3 lit. b) i art. 25 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Osiągnięcie odpowiedniego i porównywalnego poziomu jakości szkoleń i egzaminów maszynistów i kandydatów na maszynistów w celach ich certyfikacji we wszystkich państwach członkowskich wymaga ustanowienia wspólnych kryteriów na szczeblu unijnym, w odniesieniu do uznawania ośrodków szkoleniowych i egzaminatorów maszynistów.
- (2) W celu umożliwienia wzajemnego uznawania egzaminów szkolenia i egzaminów we wszystkich państwach członkowskich muszą być prowadzone w odpowiedni sposób i przy zapewnieniu rozsądnego i porównywalnego poziomu jakości.
- (3) Ośrodki szkoleniowe powinny posiadać kompetencje w zakresie prowadzonych szkoleń. W szczególności każdy ośrodek szkoleniowy musi dysponować kompetencjami techniczno-operacyjnymi i gwarantować odpowiednie możliwości organizowania kursów, wraz z odpowiednią kadrą i wyposażeniem.
- (4) Należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące ośrodków szkoleniowych należących do przedsiębiorstw kolejowych lub zarządców infrastruktury, ubiegających się o certyfikaty bezpieczeństwa bądź autoryzacje w zakresie bezpieczeństwa. W celach ograniczania obciążeń administracyjnych każde państwo członkowskie powinno mieć prawo umożliwiania łączenia uznawania takich ośrodków szkoleniowych z procedurą udzielania certyfikatów bezpieczeństwa bądź autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa.
- (5) Egzaminatorzy maszynistów powinni posiadać umiejętności i kompetencje w zakresie przedmiotu prowadzo-

nych egzaminów. Wymagania w zakresie kompetencji egzaminatorów powinny obejmować takie elementy, jak: metody egzaminacyjne, umiejętności i kwalifikacje pedagogiczne. Właściwy organ powinien weryfikować w każdym indywidualnym przypadku odpowiednie kwalifikacje osób bądź jednostek organizacyjnych ubiegających się o uznanie w charakterze egzaminatorów maszynistów, stosownie do celów prowadzonych egzaminów w określonych dziedzinach kompetencji.

- (6) Egzaminatorzy maszynistów powinni egzaminować niezależnie i bezstronnie. W tym celu osoby bądź jednostki organizacyjne ubiegające się o objęcie procedurą uznania powinni wykazać właściwemu organowi spełnienie wspomnianych wymogów.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu określonego w art. 32 dyrektywy 2007/59/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsza decyzja określa kryteria uznawania ośrodków szkoleniowych oferujących szkolenia zawodowe dla maszynistów i kandydatów na maszynistów, kryteria uznawania egzaminatorów maszynistów i kandydatów na maszynistów, jak również kryteria organizowania egzaminów zgodnie z dyrektywą 2007/59/WE.

Przepisy decyzji stosuje się do:

- a) ośrodków szkoleniowych oferujących szkolenia zawodowe dla maszynistów i kandydatów na maszynistów w zakresie czynności szkoleniowych określonych w art. 23 dyrektywy 2007/59/WE;
- b) egzaminatorów maszynistów uprawnionych do weryfikowania kompetencji kandydatów na maszynistów lub maszynistów, wymagających certyfikacji zgodnie z art. 25 dyrektywy 2007/59/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 51.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „wnioskodawca” oznacza jednostkę bądź osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą, która składa wniosek o uznanie do celów oferowania szkoleń obejmujących czynności szkoleniowe, o których mowa w art. 23 ust. 5 i 6 dyrektywy 2007/59/WE, w tym także osobę ubiegającą się o uznanie w charakterze egzaminatora, o którym mowa w art. 25 ust. 1 i 2 dyrektywy 2007/59/WE;
- b) „instruktor” oznacza osobę posiadającą stosowne umiejętności i kompetencje w zakresie przygotowania, organizowania i prowadzenia szkoleń;
- c) „egzaminator” oznacza osobę posiadającą stosowne umiejętności i kompetencje, uznaną do celów prowadzenia i oceny egzaminów do celów dyrektywy 2007/59/WE;
- d) „egzamin” oznacza procedurę weryfikacji wiedzy i umiejętności maszynisty lub kandydata na maszynistę w myśl dyrektywy 2007/59/WE za pomocą jednego lub więcej sprawdzianów pisemnych, ustnych i praktycznych;
- e) „ośrodek egzaminacyjny” oznacza jednostkę organizacyjną powołaną w celu przeprowadzania egzaminów na maszynistów zgodnie z art. 25 dyrektywy 2007/59/WE;
- f) „uznanie” oznacza urzędowe potwierdzenie kwalifikacji osoby bądź jednostki organizacyjnej w zakresie prowadzenia szkoleń i egzaminów wydane przez organ wyznaczony w tym celu przez państwo członkowskie;
- g) „właściwy organ” oznacza właściwy organ zgodnie z definicją zawartą w art. 3 dyrektywy 2007/59/WE lub każdą inną jednostkę organizacyjną wskazaną przez państwo członkowskie lub upoważnioną przez właściwy organ w drodze delegowania kompetencji do sprawowania funkcji uznawania ośrodków szkoleniowych i egzaminatorów.

ROZDZIAŁ 2

OŚRODKI SZKOLENIOWE

Artykuł 3

Niezależność i bezstronność

Ośrodki szkoleniowe prowadzą szkolenia na zasadach bezstronności w stosunku do wszystkich uczestników szkoleń.

W szczególności w przypadkach, gdy ośrodek szkoleniowy prowadzi szkolenia zarówno dla osób zatrudnionych w podmiocie będącym właścicielem tego ośrodka, jak również dla innych osób, szkolenia są prowadzone w sposób niezależny od interesów tego podmiotu, z zachowaniem bezstronnego traktowania wszystkich uczestników. Ośrodki szkoleniowe stosują takie same zasady zarówno w odniesieniu do osób

zatrudnionych w podmiocie będącym właścicielem tego ośrodka, jak i dla pozostałych uczestników. Państwa członkowskie zapewniają podjęcie odpowiednich środków w celu ochrony tej zasady.

Artykuł 4

Wymagane kwalifikacje

1. Wnioskodawca wykazuje swoje kwalifikacje techniczne i operacyjne, jak również odpowiednie do czynności szkoleniowych możliwości w zakresie organizacji kursów. Musi posiadać odpowiednią kadrę i wyposażenie oraz działać w otoczeniu stosownym do celów szkoleń służących przygotowaniu maszynistów do egzaminów zwieńczonych uzyskaniem bądź zachowaniem ważności licencji maszynisty i świadectw zgodnie z dyrektywą 2007/59/WE.

2. W szczególności wnioskodawca zobowiązany jest:

- a) wykazać sprawną strukturę zarządzania, zapewniającą odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie instruktorów w zakresie prowadzenia szkoleń zgodnie z wymogami określonymi dyrektywą 2007/59/WE;
- b) posiadać niezbędne kadry, urządzenia, wyposażenie i pomieszczenia stosowne do prowadzonych szkoleń i przewidywanej liczby adeptów;
- c) wykazać, że szkolenie praktyczne jest prowadzone przez instruktorów posiadających zarówno ważną licencję maszynisty, jak i ważne świadectwo obejmujące przedmiot szkolenia lub dotyczące podobnego typu linii lub taboru, oraz co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe w prowadzeniu pojazdów kolejowych. W razie gdy instruktor nie posiada ważnego świadectwa dla odpowiedniego typu infrastruktury lub taboru, szkolenie wymaga asysty maszynisty posiadającego ważne świadectwo w zakresie odpowiedniej infrastruktury bądź taboru, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2007/59/WE;
- d) przedłożyć opracowaną metodykę nauczania, którą zamierza stosować, w celu zapewnienia treści, organizacji i czasu trwania kursu, harmonogramów szkoleń i zestawów umiejętności;
- e) wykazać zapewnienie systemów rejestracji szkoleń, w szczególności danych o uczestnikach, instruktorach, liczbie i przedmiocie zajęć;
- f) udokumentować funkcjonujący system zarządzania jakością lub równorzędne procedury monitorowania przestrzegania oraz odpowiedniego zakresu systemów i procedur gwarantujących, że szkolenia spełniają wymogi dyrektywy 2007/59/WE;
- g) udokumentować zarządzanie kompetencjami, kształcenie ustawiczne i inne środki umożliwiające instruktorom odświeżanie umiejętności zawodowych;

h) stosować procedury służące aktualizowaniu metod szkoleniowych, narzędzi i wyposażenia, ze szczególnym uwzględnieniem podręczników, oprogramowania szkoleniowego, dokumentacji udostępnianej przez zarządcę infrastruktury w rodzaju podręczników zasad ruchu, sygnałów i systemów bezpieczeństwa.

3. Państwo członkowskie może ustalać dodatkowe wymogi do celów szkoleń w związku z konkretną infrastrukturą stosowaną na jego terytorium.

4. Wnioskodawcy pragnący prowadzić szkolenia w dziedzinach określonej komunikacji i terminologii dotyczącej prowadzenia ruchu kolejowego oraz procedur bezpieczeństwa przedkładają swoje wnioski właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym mieści się infrastruktura, na potrzeby której stosuje się takie zasady komunikacji i terminologie.

Artykuł 5

Ośrodki szkoleniowe należące do przedsiębiorstw kolejowych lub zarządców infrastruktury

1. Państwo członkowskie może zezwolić, by wnioskodawca będący własnością przedsiębiorstwa kolejowego lub zarządcy infrastruktury prowadzący szkolenia wyłącznie dla zatrudnionych w podmiocie będącym właścicielem tego ośrodka, pod warunkiem spełnienia przezeń wymogów określonych w art. 4 niniejszej decyzji, został uznany w ramach procedury udzielania certyfikatów bądź autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa zgodnie z dyrektywą 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

2. W takim przypadku poświadczenie uznania może być umieszczone na odpowiednim certyfikacie lub autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa.

3. Schemat organizacyjny oraz hierarchia zarządu wnioskodawcy, o którym mowa w ust. 1, muszą zapobiegać wszelkim konfliktom interesów.

Artykuł 6

Nowe lub nowo wyposażone linie oraz tabor nowo wprowadzany do użytku

W odniesieniu do nowych bądź nowo wyposażonych linii lub taboru nowo wprowadzanego do użytku państwo członkowskie może określić warunki, na jakich uznany ośrodek szkoleniowy organizuje szkolenia praktyczne w drodze odstępstwa od art. 4 ust. 2 lit. c).

Korzystanie ze wspomnianego odstępstwa musi być ściśle ograniczone do przypadków, gdy brak jeszcze instruktorów posiadających stosowne świadectwa dla obsługi nowych bądź nowo wyposażonych linii lub nowego taboru.

Instruktorzy muszą wypełniać wszelkie pozostałe wymogi art. 4 ust. 2 lit. c) w odniesieniu do licencji maszynisty i świadectw,

w myśl art. 14 i 15 dyrektywy 2007/59/WE, oraz wykazać się doświadczeniem zawodowym w wymaganym wymiarze.

ROZDZIAŁ 3

EGZAMINATORZY

Artykuł 7

Niezależność i bezstronność

Wnioskodawca potwierdza, że będzie prowadził egzaminy z zachowaniem zasad bezstronności i zakazu dyskryminacji, nie ulegając żadnej presji czy zachęce, która mogłaby wywierać wpływ na jego ocenę lub na wyniki egzaminów, jak również sposób ich przeprowadzania.

W tym celu właściwy organ opracowuje wzór oświadczenia włączonego do formularza wniosku podpisywanego przez wnioskodawcę.

Artykuł 8

Wymagane kwalifikacje

1. Wnioskodawcy posiadają kwalifikacje i doświadczenie w zakresie przedmiotu objętego egzaminem, który mają prowadzić.

Wymagane doświadczenie powinno być nabyte w ramach działalności zawodowej w ciągu przynajmniej czterech lat w okresie nieprzekraczającym pięciu lat przed złożeniem wniosku.

Wymagany okres doświadczenia zawodowego może obejmować okresy doświadczenia w charakterze kierownika drużyny trakcyjnej, posiadającego ważną licencję maszynisty oraz świadectwo, lub w charakterze instruktora prowadzącego szkolenia w zakresie umiejętności, których dotyczy wniosek.

2. W odniesieniu do egzaminów praktycznych w pojeździe kolejowym wnioskodawca musi legitymować się zarówno ważną licencją maszynisty, jak i ważnym świadectwem obejmującym zakres umiejętności będących przedmiotem egzaminu lub dotyczącego podobnego typu linii lub taboru. W przypadku egzaminatora, który nie legitymuje się ważnym świadectwem dotyczącym typu infrastruktury lub taboru będących przedmiotem egzaminu, egzamin wymaga asysty maszynisty posiadającego ważne świadectwo w zakresie odpowiedniej infrastruktury bądź taboru, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2007/59/WE.

Wnioskodawca musi wykazać się przynajmniej czteroletnim doświadczeniem zawodowym w prowadzeniu pojazdów kolejowych, które powinno być nabyte w okresie nieprzekraczającym pięciu lat przed złożeniem wniosku. Kwalifikacje wnioskodawcy muszą być aktualne w czasie składania wniosku.

3. Ponadto wnioskodawcy muszą spełniać następujące kryteria minimalne:

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 44.

- a) posługiwać się językiem egzaminu – kompetencje na minimalnym poziomie B2 według normy ESOKJ (tj. europejskiego systemu opisu kształcenia językowego) Rady Europy⁽¹⁾ w zakresie interaktywnego rozumienia ze słuchu i wypowiedzi ustnej;
 - b) wykazać umiejętności i kwalifikacje pedagogiczne konieczne do celów prowadzenia egzaminów, wraz z dogłębną znajomością odpowiedniej metodyki i dokumentacji egzaminacyjnej;
 - c) wykazać ustawiczne doskonalenie i aktualizowanie własnych kompetencji zawodowych w dziedzinach będących przedmiotem egzaminu;
 - d) znać system przyznawania uprawnień zawodowych dla maszynistów.
4. Państwo członkowskie może ustalać dodatkowe wymagania dotyczące egzaminatorów przeprowadzających egzaminy na infrastrukturze tego państwa.

ROZDZIAŁ 4

ZASADY EGZAMINÓW

Artykuł 9

Wspólne kryteria dotyczące organizacji egzaminów

Egzaminy organizowane w celu oceny umiejętności i wiedzy maszynistów zgodnie z art. 25 dyrektywy 2007/59/WE spełniają następujące kryteria:

- a) w przypadku egzaminów prowadzonych przez jedną lub dwie osoby przynajmniej jeden z prowadzących egzamin musi być uznanym egzaminatorem w myśl przepisów niniejszej decyzji;
- b) w przypadku części praktycznej egzaminu sprawdzającej umiejętność prowadzenia pojazdu kolejowego egzaminator musi legitymować się licencją maszynisty i świadectwem uprawniającym do korzystania z infrastruktury oraz prowadzenia taboru zgodnie z przedmiotem egzaminu lub dla podobnego typu linii lub taboru. W przypadku egzaminatora, który nie legitymuje się ważnym świadectwem dotyczącym typu infrastruktury lub taboru będących przedmiotem egzaminu, egzamin wymaga asysty maszynisty posiadającego ważne świadectwo w zakresie odpowiedniej infrastruktury bądź taboru, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2007/59/WE;
- c) egzaminy prowadzone są na zasadach przejrzystości i trwają odpowiednio długo, by zagwarantować odpowiednio udokumentowane pokrycie wszystkich objętych egzaminem przedmiotów ujętych w załącznikach do dyrektywy 2007/59/WE;

⁽¹⁾ Zob. opracowanie w jęz. angielskim: *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment*, 2001 (Cambridge University Press, ISBN 0-521-00531-0). Dostępne również na stronie internetowej Rady Europy: <http://www.coe.int/T/DG4/Portfolio/documents/Common%20European%20Framework%20hyperlinked.pdf>

- d) w przypadkach gdy w egzaminie bierze udział egzaminator, który był również instruktorem prowadzącym szkolenie dla maszynistów lub kandydatów na maszynistów w zakresie przedmiotu egzaminu, egzaminatorem prowadzącym musi być drugi egzaminator, niezaangażowany w szkolenia przygotowujące;
- e) egzamin przygotowuje się ze szczególną troską o poufność pytań egzaminacyjnych.

Artykuł 10

Nowe lub nowo wyposażone linie oraz tabor nowo wprowadzany do użytku

W odniesieniu do nowych bądź nowo wyposażonych linii lub taboru nowo wprowadzanego do użytku państwo członkowskie może określić warunki, na jakich uznany egzaminator prowadzi egzaminy w drodze odstępstwa od art. 9.

Korzystanie ze wspomnianego odstępstwa musi być ściśle ograniczone do przypadków, gdy brak jeszcze egzaminatorów posiadających stosowne świadectwa dla obsługi nowych bądź nowo wyposażonych linii lub nowego taboru.

Egzaminatorzy muszą wypełniać wszelkie pozostałe wymogi art. 4 ust. 2 lit. c) w odniesieniu do licencji maszynisty i świadectw w myśl art. 14 i 15 dyrektywy 2007/59/WE oraz wykazać się doświadczeniem zawodowym w wymaganych wymiarze.

ROZDZIAŁ 5

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 11

Okres przejściowy

W przypadku przedsiębiorstwa kolejowego lub zarządcy infrastruktury, którzy dokonali wyboru egzaminatorów do celów prowadzenia egzaminów dla własnych pracowników w myśl przepisów krajowych i stosownych wymogów obowiązujących przed wejściem w życie niniejszej decyzji, państwo członkowskie może zdecydować, że egzaminatorów tych dopuszcza się do prowadzenia w dalszym ciągu egzaminów, jednak z zachowaniem następujących warunków:

- a) wybór egzaminatorów przez przedsiębiorstwo kolejowe lub zarządcę infrastruktury został dokonany w ramach procedury udzielania certyfikatów lub autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa zgodnie z dyrektywą 2004/49/WE oraz w ramach ograniczeń zakresu określonych przez właściwy organ, a także do czasu wygaśnięcia odpowiedniego certyfikatu lub autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe lub zarządca infrastruktury weryfikuje spełnianie wymogów ustanowionych niniejszą decyzją w odniesieniu do wybranych przez siebie egzaminatorów; w razie gdy egzaminator nie spełnia danego wymogu, przedsiębiorstwo kolejowe lub zarządca infrastruktury podejmuje odpowiednie kroki w celu zapewnienia spełnienia wymogów obowiązujących egzaminatorów.

*Artykuł 12***Stosowanie**

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 15 maja 2012 r.

W odniesieniu do ośrodków szkoleniowych prowadzących szkolenia w dniu, od którego stosuje się niniejszą decyzję, jej przepisy obowiązują od dnia 1 lipca 2013 r.

*Artykuł 13***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji

Siim KALLAS

Wiceprzewodniczący

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 22 listopada 2011 r.

w sprawie procedury uznawania jednostek szkoleniowych i egzaminatorów maszynistów zgodnie z dyrektywą 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/766/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby uzyskać odpowiednią i porównywalną jakość szkolenia i egzaminowania maszynistów i kandydatów na maszynistów w kontekście przyznawania im uprawnień we wszystkich państwach członkowskich, zaleca się stosowanie wspólnych warunków i procedur na szczeblu unijnym zarówno w odniesieniu do procedur uznawania jednostek szkoleniowych oraz egzaminatorów maszynistów i kandydatów na maszynistów, jak i wymagań jakościowych, jakim muszą odpowiadać egzaminy.
- (2) Szkolenia i egzaminy powinny być przeprowadzane we właściwy sposób oraz na rozsądnym i porównywalnym poziomie jakościowym we wszystkich państwach członkowskich, tak aby umożliwić wzajemne uznawanie egzaminów.
- (3) Świadczenie uznania powinno określać obszary kompetencji, w jakich jednostka szkoleniowa jest uznawana w zakresie organizowania szkoleń, oraz obszary, w jakich egzaminator jest uznawany w zakresie przeprowadzania egzaminów na maszynistów. W ramach obszarów kompetencji określonych w świadectwie uznania uznana jednostka szkoleniowa powinna być uprawniona do organizowania szkoleń, a uznany egzaminator powinien być uprawniony do przeprowadzania egzaminów na całym obszarze Unii.
- (4) W odniesieniu do ogólnych kompetencji językowych maszynistów właściwy organ może nie mieć odpowiedniego doświadczenia ani kompetencji niezbędnych do uznawania jednostek szkoleniowych i egzaminatorów pod względem ogólnych kompetencji językowych maszynistów. W takim przypadku państwa członkowskie mogą uznawać świadectwa kompetencji wydawane przez

jednostki szkoleniowe zgodnie z europejskim systemem opisu kształcenia językowego ustanowionym przez Radę Europy.

- (5) W niektórych państwach członkowskich istnieją już bądź powstaną ośrodki egzaminacyjne do przeprowadzania egzaminów na maszynistów. W takich przypadkach państwo członkowskie może powierzyć zadanie uznawania egzaminatorów takim ośrodkom egzaminacyjnym zgodnie z określonymi warunkami krajowymi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Przedmiot

1. Niniejsze zalecenie określa zalecane praktyki i procedury dotyczące uznawania jednostek szkoleniowych prowadzących szkolenie zawodowe maszynistów i kandydatów na maszynistów oraz dotyczące uznawania egzaminatorów maszynistów i kandydatów na maszynistów zgodnie z dyrektywą 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

Wniosek o wydanie świadectwa uznania jednostki szkoleniowej

2. Jednostka szkoleniowa powinna złożyć pisemny wniosek o wydanie świadectwa uznania, jego przedłużenie bądź zmianę do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym znajduje się lub będzie się znajdować główne miejsce prowadzenia działalności danej jednostki szkoleniowej, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w pkt 6.
3. Jeżeli jednostka szkoleniowa składa się z kilku osób prawnych, to każda z nich powinna się osobno ubiegać o świadectwo uznania.
4. Do wniosku należy dołączyć dokumenty potwierdzające spełnienie wymogów określonych w dyrektywie 2007/59/WE i decyzji Komisji 765/2011 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 51.

⁽²⁾ Zob. 36 s. niniejszego Dziennika Urzędowego.

5. We wniosku należy określić zadania szkoleniowe, w stosunku do których wnioskodawca ubiega się o świadectwo uznania. Wniosek może dotyczyć zadań szkoleniowych należących do kilku obszarów kompetencji. Struktura wniosku powinna być zgodna z następującymi obszarami kompetencji:

a) ogólna wiedza zawodowa zgodnie z załącznikiem IV do dyrektywy 2007/59/WE;

b) wiedza zawodowa na temat taboru zgodnie z załącznikiem V do dyrektywy 2007/59/WE;

c) wiedza zawodowa dotycząca infrastruktury zgodnie z załącznikiem VI do dyrektywy 2007/59/WE;

d) wiedza językowa zgodnie z załącznikiem VI do dyrektywy 2007/59/WE (wiedza językowa ogólna lub specjalistyczna komunikacja i terminologia dotyczące działalności kolei i procedur bezpieczeństwa).

6. Jeżeli główne miejsce prowadzenia działalności jednostki szkoleniowej znajduje się w innym państwie członkowskim niż infrastruktura, to taka jednostka może otrzymać świadectwo uznania od właściwego organu państwa członkowskiego, w którym znajduje się infrastruktura.

7. Jeżeli wnioskodawca ubiegający się o uznanie zadań szkoleniowych dotyczących wiedzy w zakresie infrastruktury został już uznany przez właściwy organ państwa członkowskiego zgodnie z niniejszym zaleceniem i decyzją 765/2011, wówczas właściwe organy pozostałych państw członkowskich powinny ograniczyć swoją ocenę do wymogów właściwych dla szkolenia na danej infrastrukturze i nie powinny oceniać tych aspektów, które zostały już ocenione w ramach wcześniejszej procedury uznawania.

Wydanie świadectwa uznania jednostki szkoleniowej

8. Właściwy organ powinien wydać świadectwo uznania w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wszystkich niezbędnych dokumentów.

9. Właściwy organ powinien rozpatrywać wnioski na podstawie tego, czy wnioskodawca wykazał, w jaki sposób zapewniono niezależność, kompetencję i bezstronność.

10. Świadectwo uznania powinno zawierać następujące informacje:

a) nazwę i adres właściwego organu;

b) nazwę i adres jednostki szkoleniowej;

c) zadania szkoleniowe, w zakresie których jednostka szkoleniowa jest uprawniona do prowadzenia szkoleń zgodnie z pkt 5;

d) numer identyfikacyjny jednostki szkoleniowej nadany zgodnie z pkt 15;

e) datę ważności świadectwa uznania.

Okres ważności, zmiana i przedłużenie świadectwa uznania jednostki szkoleniowej

11. Okres ważności świadectwa uznania jednostki szkoleniowej powinien wynosić pięć lat. W uzasadnionych przypadkach właściwy organ może skrócić okres ważności dotyczący wszystkich bądź niektórych zadań szkoleniowych określonych w świadectwie uznania.

12. Jednostka szkoleniowa posiadająca ważne świadectwo uznania może w dowolnym momencie ubiegać się o rozszerzenie zakresu swoich zadań szkoleniowych. Zmienione świadectwo uznania powinno zostać wydane na podstawie odpowiednich dokumentów uzupełniających przedłożonych przez wnioskodawcę. W takim przypadku data ważności zmienionego świadectwa uznania nie powinna ulec zmianie.

13. Jeżeli jednostka szkoleniowa przestanie spełniać wymogi dotyczące jednego lub kilku zadań szkoleniowych określonych w świadectwie uznania, powinna niezwłocznie zaprzestać prowadzenia szkoleń w zakresie takich zadań i skierować pisemne zawiadomienie do właściwego organu, który wydał świadectwo uznania. Właściwy organ powinien ocenić otrzymane informacje i wydać zmienione świadectwo uznania. W takim przypadku data ważności zmienionego świadectwa uznania nie powinna ulec zmianie.

14. Świadectwo uznania powinno zostać przedłużone na wniosek jednostki szkoleniowej i powinno zostać wydane na tych samych warunkach co pierwotne świadectwo uznania. Właściwy organ może ustanowić procedurę uproszczoną dla przypadków, w których warunki uznawania jednostki nie uległy zmianie. W takiej sytuacji należy przedłożyć dokumentację dotyczącą działań szkoleniowych podjętych w ciągu poprzednich dwóch lat. Jeżeli poprzedni okres ważności został skrócony do okresu krótszego niż dwa lata zgodnie z pkt 11, należy wówczas przedłożyć dokumentację z całego okresu.

Rejestr jednostek szkoleniowych

15. Każda uznana jednostka szkoleniowa powinna posiadać swój własny numer identyfikacyjny w rejestrze, o którym mowa w art. 20 ust. 3 dyrektywy 2007/59/WE. Numer identyfikacyjny powinien być zgodny z przepisami krajowymi, powinien jednak zawierać również skróconą nazwę państwa członkowskiego, w którym dana jednostka otrzymała świadectwo uznania.

16. Rejestr powinien zawierać co najmniej następujące informacje:
- nazwę i adres uznawanej jednostki szkoleniowej;
 - zadania szkoleniowe, w zakresie których jednostka szkoleniowa została uznana za uprawnioną do prowadzenia szkoleń, z odniesieniem do odpowiednich załączników do dyrektywy 2007/59/WE;
 - numer identyfikacyjny;
 - datę ważności świadectwa uznania;
 - dane kontaktowe.
17. Aby rejestr był stale aktualny, uznane jednostki szkoleniowe powinny powiadamiać właściwy organ, który wydał świadectwo uznania, o wszelkich zmianach dotyczących danych ujętych w rejestrze. Przepisy krajowe mogą wymagać umieszczenia dodatkowych danych w rejestrze oraz powiadamiania o zmianie takich danych.

Zawieszenie i cofnięcie świadectwa uznania

18. Jeżeli w wyniku oceny lub działań nadzorczych wykonywanych przez właściwy organ lub państwo członkowskie zgodnie z art. 26, 27 lub 29 dyrektywy 2007/59/WE okaże się, że jednostka szkoleniowa nie spełnia wymogów świadectwa uznania, wówczas właściwy organ powinien cofnąć lub zawiesić odpowiednie świadectwo uznania.
19. Jeżeli właściwy organ wykryje, że jednostka szkoleniowa uznana przez właściwy organ innego państwa członkowskiego nie spełnia wymagań dyrektywy 2007/59/WE lub decyzji Komisji 765/2011, powinien wówczas powiadomić o tym właściwy organ państwa członkowskiego, który wydał świadectwo uznania. Właściwy organ, który wydał świadectwo uznania, powinien sprawdzić te informacje w terminie 4 tygodni i powiadomić pierwszy właściwy organ o wynikach swoich kontroli i o swoich decyzjach.
20. Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że jednostka szkoleniowa przestała spełniać wymogi świadectwa uznania, powinien on wówczas cofnąć lub zawiesić odpowiednie świadectwo uznania.

Procedura odwoławcza

21. Właściwy organ powinien niezwłocznie powiadomić jednostkę szkoleniową na piśmie o motywach swoich decyzji.
22. W przypadku zawieszenia lub cofnięcia właściwy organ powinien wyraźnie poinformować jednostkę szkoleniową

o tych wymaganiach, które przestały być spełniane. Przed wejściem w życie zawieszenia lub cofnięcia właściwy organ może wyznaczyć jednostce szkoleniowej termin na dostosowanie praktyk w celu spełnienia wymogów świadectwa uznania. Właściwy organ powinien powiadomić jednostkę szkoleniową o ustanowionej procedurze odwoławczej, tak aby umożliwić jej ubieganie się o ponowne rozpatrzenie decyzji.

23. Właściwy organ powinien zapewnić ustanowienie administracyjnej procedury odwoławczej, aby umożliwić jednostkom szkoleniowym ubieganie się o ponowne rozpatrzenie spornych decyzji.

Jednostki szkoleniowe zapewniające szkolenie językowe

24. Jeżeli chodzi o szkolenie w zakresie ogólnych kompetencji językowych, państwo członkowskie może uznać wnioskodawcę za jednostkę szkoleniową na podstawie świadectwa potwierdzającego kompetencje wnioskodawcy w zakresie prowadzenia szkoleń ogólnojęzykowych. Kompetencje te powinny być zgodne z zasadami i metodyką europejskiego systemu opisu kształcenia językowego ustanowionego przez Radę Europy⁽¹⁾. Państwo członkowskie może ustanowić przepisy uzupełniające określające stosowanie tej opcji, uwzględniając praktyki krajowe dotyczące nadawania uprawnień wszystkim szkoleniowym ośrodkom językowym.
25. Jeżeli chodzi o szkolenia dotyczące specjalistycznej komunikacji i terminologii dotyczącej działalności kolei i procedur bezpieczeństwa, powinno być wymagane świadectwo uznania zgodnie z przepisami niniejszego zalecenia. Wnioski o wydanie świadectwa uznania jednostki szkoleniowej w zakresie prowadzenia szkoleń ze specjalistycznej komunikacji i terminologii dotyczącej działalności kolei i procedur bezpieczeństwa należy składać do właściwego organu tego państwa członkowskiego, w którym znajduje się infrastruktura, której dotyczy przedmiotowa komunikacja i terminologia.

Wniosek o świadectwo uznania egzaminatora

26. Wnioskodawca ubiegający się o świadectwo uznania egzaminatora powinien złożyć pisemny wniosek do właściwego organu odpowiedniego państwa członkowskiego.
27. Jeżeli wniosek dotyczy uznania egzaminatora w zakresie wiedzy na temat infrastruktury, w tym znajomości tras i zasad eksploatacji, wówczas za wydanie świadectwa uznania odpowiedzialny jest właściwy organ tego państwa członkowskiego, w którym znajduje się infrastruktura.

⁽¹⁾ *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment* (Europejski system opisu kształcenia językowego), 2001 (wersja angielska: Cambridge University Press ISBN 0-521-00531-0). Dokument dostępny również na stronie Rady Europy: <http://www.coe.int/T/DG4/Portfolio/documents/Common%20European%20Framework%20hyperlinked.pdf>

28. W imieniu wnioskodawcy wniosek może również złożyć jego pracodawca.

29. Do wniosku należy dołączyć dokumenty potwierdzające spełnienie wymogów określonych w dyrektywie 2007/59/WE i decyzji 765/2011.

30. We wniosku należy określić obszary kompetencji, w stosunku do których wnioskodawca ubiega się o świadectwo uznania egzaminatora. Wniosek może dotyczyć kilku obszarów kompetencji. Struktura wniosku powinna być zgodna z następującymi obszarami kompetencji:

a) ogólna wiedza zawodowa zgodnie z załącznikiem IV do dyrektywy 2007/59/WE;

b) wiedza zawodowa na temat taboru zgodnie z załącznikiem V do dyrektywy 2007/59/WE;

c) wiedza zawodowa dotycząca infrastruktury zgodnie z załącznikiem VI do dyrektywy 2007/59/WE;

d) wiedza językowa zgodnie z załącznikiem VI do dyrektywy 2007/59/WE (wiedza językowa ogólna lub specjalistyczna komunikacja i terminologia dotyczące działalności kolei i procedur bezpieczeństwa).

Wydanie świadectwa uznania egzaminatora

31. Właściwy organ powinien ocenić wszystkie dokumenty złożone przez wnioskodawcę. Jeżeli wszystkie wymogi są spełnione, to właściwy organ powinien wydać świadectwo uznania w najbliższym możliwym terminie i nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania wszystkich niezbędnych dokumentów.

32. Świadectwo uznania powinno zawierać co najmniej następujące informacje:

a) nazwę i adres właściwego organu;

b) imię (imiona) i nazwisko, adres i datę urodzenia wnioskodawcy; na świadectwie uznania można też opcjonalnie zamieścić miejsce urodzenia wnioskodawcy;

c) obszary kompetencji, w zakresie których egzaminator jest uprawniony do przeprowadzania egzaminów;

d) języki, w zakresie których egzaminator został uznany za uprawnionego do przeprowadzania egzaminów;

e) numer identyfikacyjny egzaminatora nadany zgodnie z pkt 10 lit. d);

f) datę ważności świadectwa uznania.

Okres ważności, zmiana i przedłużenie świadectwa uznania egzaminatora

33. Okres ważności świadectwa uznania egzaminatora powinien wynosić pięć lat. W uzasadnionych przypadkach właściwy organ może skrócić okres ważności dotyczący wszystkich bądź niektórych obszarów kompetencji określonych w świadectwie uznania.

34. Posiadacz ważnego świadectwa uznania może w dowolnym momencie ubiegać się o zmianę świadectwa polegającą na dodaniu obszarów kompetencji. Zmienione świadectwo uznania wydaje się na podstawie odpowiednich dokumentów uzupełniających przedłożonych przez wnioskodawcę. Data ważności zmienionego świadectwa uznania nie powinna ulec zmianie.

35. W przypadku okoliczności wymagających zmiany świadectwa uznania z uwagi na to, że wymogi dotyczące obszaru lub obszarów kompetencji określonych w świadectwie uznania przestały być spełnione, uznany egzaminator powinien niezwłocznie zaprzestać prowadzenia egzaminów w zakresie takich obszarów kompetencji i skierować pisemne zawiadomienie do właściwego organu. Właściwy organ powinien ocenić otrzymane informacje i wydać zmienione świadectwo uznania. W takim przypadku data ważności zmienionego świadectwa uznania nie powinna ulec zmianie.

36. Świadectwo uznania podlega przedłużeniu na wniosek egzaminatora i powinno zostać wydane na tych samych warunkach co pierwotne świadectwo uznania. Właściwy organ może ustanowić procedurę uproszczoną, jeżeli warunki uznawania jednostki nie uległy zmianie. W każdym przypadku egzaminator ubiegający się o przedłużenie powinien przedłożyć dokumentację dotyczącą kompetencji otrzymanych w poprzednim okresie ważności oraz działań egzaminacyjnych podjętych w ciągu poprzednich dwóch lat. Jeżeli poprzedni okres ważności został skrócony do okresu krótszego niż dwa lata zgodnie z pkt 33, należy wówczas przedłożyć dokumentację z całego okresu.

Rejestr egzaminatorów

37. Każdy egzaminator powinien posiadać swój własny numer identyfikacyjny w rejestrze, o którym mowa w art. 20 ust. 3 dyrektywy 2007/59/WE. Numer identyfikacyjny powinien być zgodny z przepisami krajowymi, powinien jednak zawierać również skróconą nazwę państwa członkowskiego, gdzie dany egzaminator otrzymał świadectwo uznania.

38. Rejestr powinien zawierać co najmniej następujące informacje:

- a) imię i nazwisko, adres i datę urodzenia uznanego egzaminatora;
- b) obszary kompetencji, w zakresie których egzaminator został uznany za uprawnionego do przeprowadzania egzaminów;
- c) języki, w zakresie których egzaminator został uznany za uprawnionego do przeprowadzania egzaminów;
- d) numer identyfikacyjny egzaminatora nadany zgodnie z pkt 37;
- e) w przypadku wniosku złożonego w imieniu egzaminatora przez pracodawcę zgodnie z pkt 28: nazwę i adres pracodawcy (w innych przypadkach nazwa i adres pracodawcy egzaminatora mogą być opcjonalnie zamieszczone w rejestrze);
- f) datę ważności świadectwa uznania;
- g) dane kontaktowe.

39. Aby rejestr był stale aktualny, uznany egzaminator lub jego pracodawca powinni powiadamiać właściwy organ, który wydał świadectwo uznania, o wszelkich zmianach dotyczących danych zawartych w rejestrze. Przepisy krajowe mogą przewidywać umieszczenie dodatkowych danych w rejestrze oraz powiadamianie o zmianie takich danych.

40. Dane, o których mowa w pkt 38 lit. a), b) i c), powinny zostać udostępnione ogółowi społeczeństwa. Pozostałe dane wymienione w pkt 38 powinny zostać udostępnione w zgodzie z krajowymi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych.

Zawieszenie i cofnięcie świadectwa uznania

41. Jeżeli w wyniku oceny lub działań nadzorczych wykonywanych przez właściwy organ lub państwo członkowskie zgodnie z art. 26, 27 lub 29 dyrektywy 2007/59/WE okaże się, że egzaminator nie spełnia wymogów świadectwa uznania, wówczas właściwy organ powinien cofnąć lub zawiesić odpowiednie świadectwo uznania.

42. Jeżeli właściwy organ wykryje, że egzaminator uznany przez właściwy organ innego państwa członkowskiego nie spełnia wymagań dyrektywy 2007/59/WE lub decyzji 765/2011, powinien wówczas powiadomić o tym właściwy

organ państwa członkowskiego, który wydał świadectwo uznania, i zażądać przeprowadzenia przez niego odpowiednich kontroli.

43. Jeżeli właściwy organ takiego drugiego państwa członkowskiego stwierdzi, że egzaminator przestał spełniać wymogi, powinien wówczas cofnąć lub zawiesić odpowiednie świadectwo uznania, niezwłocznie powiadomić egzaminatora na piśmie o motywach swoich decyzji oraz powiadomić o swojej decyzji właściwy organ, który powiadomił o niespełnieniu wymagań.

Procedura odwoławcza

44. Właściwy organ powinien niezwłocznie powiadomić egzaminatora na piśmie o motywach swoich decyzji.

45. W przypadku zawieszenia lub cofnięcia właściwy organ powinien wyraźnie poinformować o tych wymaganiach, które przestały być spełniane. Przed wejściem w życie zawieszenia lub cofnięcia właściwy organ może wyznaczyć egzaminatorowi termin na dostosowanie praktyk w celu spełnienia wymogów świadectwa uznania.

46. Właściwy organ powinien zapewnić ustanowienie administracyjnej procedury odwoławczej, aby umożliwić wnioskodawcom lub egzaminatorom ubieganie się o ponowne rozpatrzenie spornych decyzji.

Egzaminatorzy oceniający kompetencje językowe

47. Jeżeli chodzi o egzaminowanie w zakresie ogólnych kompetencji językowych i uznanie wnioskodawcy jako egzaminatora, państwo członkowskie może uznać wnioskodawcę na podstawie świadectwa wydanego zgodnie z powszechną praktyką stosowaną w sektorze szkoleń językowych. Świadectwo to powinno potwierdzać kompetencje wnioskodawcy w zakresie przeprowadzania egzaminów zgodnie z zasadami i metodyką europejskiego systemu opisu kształcenia językowego ustanowionego przez Radę Europy. Państwo członkowskie może ustanowić przepisy uzupełniające określające stosowanie tej opcji, uwzględniając praktyki krajowe dotyczące nadawania uprawnień w zakresie kompetencji językowych egzaminatorów.

48. Jeżeli chodzi o egzaminowanie w zakresie kompetencji dotyczących specjalistycznej komunikacji i terminologii właściwej dla działalności kolei i procedur bezpieczeństwa, powinno być wymagane świadectwo uznania zgodnie z przepisami niniejszego zalecenia. Wnioski o wydanie świadectwa uznania egzaminatora w zakresie przeprowadzania egzaminów ze specjalistycznej komunikacji i terminologii właściwych dla działalności kolei i procedur bezpieczeństwa należy składać do właściwego organu tego państwa członkowskiego, w którym znajduje się infrastruktura, której dotyczy przedmiotowa komunikacja i terminologia.

Uznawanie ośrodków egzaminacyjnych

49. Państwo członkowskie może wymagać uznawania ośrodków egzaminacyjnych na podstawie pisemnego wniosku składanego do właściwego organu.
50. Właściwy organ powinien wydawać świadectwa uznania ośrodków egzaminacyjnych zgodnie z krajowymi przepisami i procedurami oraz na podstawie kryteriów niezależności, kompetencji i bezstronności. Do uznawania ośrodków egzaminacyjnych powinno się stosować przepisy pkt 26–48.
51. Właściwy organ może również powierzyć takim ośrodkom egzaminacyjnym uznawanie własnych egzaminatorów, pod warunkiem że spełniają one wymogi określone w pkt 53.
52. Na potrzeby pkt 54 ośrodek egzaminacyjny powinien prowadzić aktualny rejestr wszystkich uznanych przez siebie egzaminatorów. W rejestrze tym powinny znajdować się informacje, o których mowa w pkt 38.
53. Ośrodek egzaminacyjny powinien zapewnić odpowiednie środki do zarządzania swoimi egzaminatorami oraz zagwarantowania, że posiadają oni kompetencje wymagane zgodnie z dyrektywą 2007/59/WE i decyzją 765/2011.
54. Egzaminatorzy powinni przeprowadzać egzaminy tylko w ramach działalności ośrodka egzaminacyjnego, do którego należą.
55. Informacje na temat uznanych ośrodków egzaminacyjnych powinny być udostępnione ogółowi społeczeństwa w rejestrze, o którym mowa w pkt 38, bez podawania informacji na temat poszczególnych egzaminatorów należących do danego ośrodka egzaminacyjnego. Zamiast numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w pkt 37, powinna widnieć nazwa ośrodka egzaminacyjnego.
56. Właściwy organ powinien niezwłocznie powiadomić ośrodek egzaminacyjny na piśmie o motywach swoich decyzji.
57. W przypadku zawieszenia lub cofnięcia właściwy organ powinien wyraźnie poinformować o tych wymaganiach,

które przestały być spełniane. Przed wejściem w życie zawieszenia lub cofnięcia właściwy organ może wyznaczyć ośrodkowi egzaminacyjnemu termin na dostosowanie praktyk w celu spełnienia wymogów świadectwa uznania.

58. Właściwy organ powinien zapewnić ustanowienie administracyjnej procedury odwoławczej, aby umożliwić wnioskodawcom lub ośrodkom egzaminacyjnym ubieganie się o ponowne rozpatrzenie spornych decyzji.

Przejrzyste zasady oceny

59. Zasady oceny i przyznawania punktów oraz rodzaj wyników powinny zostać udostępnione przed egzaminami.
60. Maszyniści lub kandydaci na maszynistów powinni mieć możliwość wglądu do oceny wyników egzaminów oraz zażądania ponownego sprawdzenia w przypadku uzasadnionej negatywnej opinii dotyczącej złożonych przez siebie egzaminów.

Kontrole jakości i nadzór ze strony właściwego organu

61. Aby wywiązać się ze swoich obowiązków w zakresie nadzoru zgodnie z art. 26, 27 lub 29 dyrektywy 2007/59/WE, właściwy organ może zażądać:
- dostępu do wszystkich dokumentów dotyczących przygotowania, przeprowadzenia i sprawdzania egzaminów;
 - przyjęcia procedury sprawozdawczej, zgodnie z którą niektóre informacje muszą być składane regularnie lub na żądanie;
 - obserwacji egzaminów przez przedstawicieli właściwego organu.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
Siim KALLAS
Wiceprzewodniczący

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

